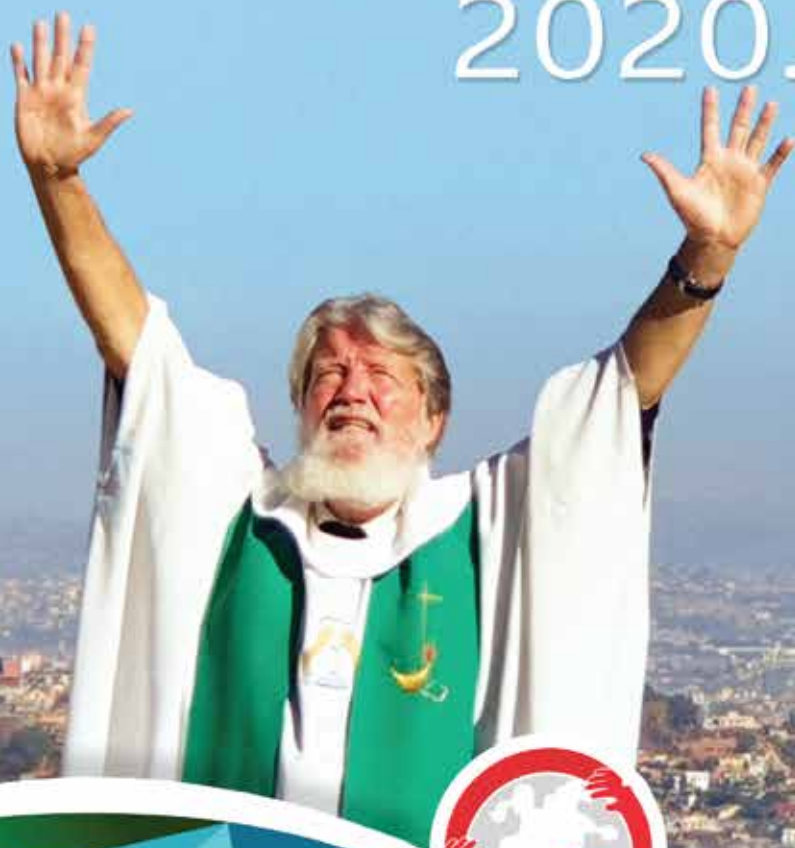

Svjetski dan misija 2020.

Evo me,
mene pošalji!

(Iz 6. 8)

Animacijski materijali

Impresum

Animacijski materijali za
Svjetski dan misija 2020.

Glavni urednik:

Vlč. Antun Štefan

Zamjenik glavnog urednika:

Mons. Luka Tunjić

Grafičko oblikovanje:

Ines Sosa Meštrović

Izdavač i nakladnik:

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u RH

Ksaverska cesta 12a,

10 000 Zagreb

tel.: + 385 (0) 1 56 35 055

e-pošta: missio.croatia@misije.hr

web: www.misije.hr

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u BiH

Kaptol 32,

71 000 Sarajevo

tel.: + 387 (0) 33 66 78 89

e-pošta: missio.bih@bih.net.ba

web: www.missio.ba

Tisak:

MMV-94 d.o.o.

Suradnici:

Vlč. Marko Jukić, fra Miro Babić, vlč. Karlo Prpić, don Gabrijel Jukić, o. Ante Jerončić, don Luka Pranjić, fra Ilija Barišić, s. Marta Vunak, don Mihovil Kurkut, Martina Horvat, s. Ana Čajko-Šešerko, s. Ljubica Bosilj, Andreja Škarabot Kunštek

Sadržaj

4 Uvodnik

5 Papina svjetska molitvena mreža Nakane Apostolata molitve 2020.

6 Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2020. “Evo me, mene pošalji!” (Iz 6, 8)

8 Poruka predsjednika Vijeća za misije HBK

10 Naša tema Službenica Božja Paulina Jaricot

15 Liturgija Homilije za 28. tjedan kroz godinu 29. nedjelja kroz godinu - Svjetski dan misija Homilija Molitva vjernika Euharistijsko klanjanje

33 Animacija Kateheza za niže razrede OŠ Igrokaz - Misionarski poziv Igrokaz - Svjetski dan misija u znaku svetaca Žalosna otajstva misijske krunice Devetnica za misije

53 Dodatak Papinska misijska djela Naši misionari u svijetu

Uvodnik

Svjetski dan misija ove se godine slavi 18. listopada. Za ovogodišnji misijski nedjelju papa Franjo poslao je poruku pod geslom: **“Evo me, mene pošalji!”** (Iz 6, 8) Za nas kršćane to je odgovor na Isusov poziv: „Koga da pošaljem?“, a koji „dolazi iz Božjeg srca, od njegova milosrđa, koje u sadašnjoj svjetskoj krizi predstavlja izazov na koji su Crkva i cijeli ljudski rod pozvani odgovoriti“. (Papa Franjo)

Da bi naše **župne zajednice** živjele misijski tijekom ovog mjeseca, predlažemo vam, uz druge dokumente, i ovu brošuru. Njezin sadržaj posebno je bogat, a ove 2020. godine, izvanredno (mada ne i zadnji put) obilježen duhom službenice Božje **Pauline Jaricot**, laikinje koja je osnovala Papinsko misijsko Djelo za širenje vjere (Misijsku nedjelju). U brošuri su materijali podijeljeni na dva velika dijela: *liturgijski* i *animacijski*.

Liturgijski dio sastavljen je od tjedna prije i samog Svjetskog dana misija. U tjednu prije nalaze se liturgijska čitanja pojedinog dana i tematske meditacije različitih misionara. Liturgija, biblijski tekstovi, meditacija i molitva vjernika samoga Svjetskog dana misija sastavljeni su s posebnim pozornošću.

Animacijski dio, uz uobičajenu misijsku katehezu, donosi i dva igrokaza, kao i meditaciju Misijske krunice, a napose devetnicu službenici Božjoj Pauline Jaricot, koju smo dobili od PMD-a Francuske.

Na početku brošure nalazi se papina i biskupova poruka, nakane apostolata molitve, molitva za misije i tekst o životnom putu Pauline Jaricot.

Zadnji dio brošure donosi važne misijske informacije i kartu na kojoj se vide zemlje gdje djeluju naši misionari.

Papinska misijska djela pomažu nam u naviještanju Isusa Spasitelja svim ljudima na svijetu. Vi dobro znate da Svjetski dan misija nije u prvom redu usmjeren na kolektu i materijalne darove, ali isto tako da **molitva i financijska pomoć** misijama idu uvijek ruku pod ruku (*Fidei Donum*, 14).

Siguran sam da vam je i to na srcu i da će ovogodišnji misijski mjesec listopad u vašoj župi i u vašoj zajednici biti pravo misijsko osveženje.

Sufanum

vlč. Antun Štefan
Nacionalni ravnatelj
Papinskih misijskih djela u
Republici Hrvatskoj

Papina svjetska molitvena mreža

Nakane Apostolata molitve 2021.

Siječanj

Evangelizacijska: Ljudsko bratstvo
Molimo da nam Gospodin dade milost živjeti u plodnom skladu s našom braćom i sestrama drugih religija, moleći se jedni za druge, otvoreni svima.

Veljača

Opća: Nasilje nad ženama
Molimo se za žene žrtve nasilja da ih društvo zaštiti te da se njihove patnje ozbiljno shvaćaju i uvažavaju.

Ožujak

Evangelizacijska: Sakrament pomirenja
Molimo za obnovu sakramenta pomirenja, da dublje iskusimo beskrajno Božje milosrđe.

Travanj

Opća: Temeljna prava
Molimo se za one koji riskiraju svoje živote boreći se za temeljna prava pod diktaturama, autoritarnim režimima, pa čak i u demokracijama u krizi.

Svibanj

Opća: Svijet financija
Molimo za one koji su zaduženi za financije da rade s vladama na uređivanju financijskog djelokruga i zaštiti građana od njenih opasnosti.

Lipanj

Evangelizacijska: Ljepota braka
Molimo za mlade koji se pripremaju za brak uz potporu kršćanske zajednice: neka rastu u ljubavi, velikodušnosti, vjernosti i strpljivosti.

Srpanj

Opća: Društveno prijateljstvo
Molimo da u društvenim, gospodarstvenim i političkim situacijama sukoba budemo hrabri i gorući graditelji dijaloga i prijateljstva.

Kolovoz

Evangelizacijska: Crkva
Molimo za Crkvu da od Duha Svetoga primi milost i snagu da se obnovi u svjetlu Evandjelja.

Rujan

Opća: Ekološki održiv način života
Molimo da se svi hrabro odlučimo za jednostavan i ekološki održiv način života, radujući se mladim ljudima koji su se tomu odvažno posvetili.

Listopad

Evangelizacijska: Misijski mučenici
Molimo da se svaka krštena osoba, spremna na misije, može baviti evangelizacijom, svjedočenjem života koji ima okus Evandjelja.

Studeni

Opća: Ljudi koji pate od depresije
Molimo da ljudi koji pate od depresije ili su se istrošili u svima nađu potporu i svjetlo koje ih otvara životu.

Prosinac

Evangelizacijska: Katehete
Molimo za katehete, pozvane da naviještaju Riječ Božju: neka budu njezini svjedoci hrabrošću i kreativnošću u snazi Duha Svetoga.

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2020.

“Evo me, mene pošalji!” (Iz 6, 8)

Draga braćo i sestre!

Želim izraziti svoju zahvalnost Bogu na predanosti kojom se u Crkvi diljem svijeta u listopadu prošle godine živio Izvanredni misijski mjesec. Uvjeren sam da je pridonio poticanju misijskog obraćenja u mnogim zajednicama na putu naznačenom temom: »Kršteni i poslani – Kristova Crkva u misiji u svijetu«.

U ovoj godini obilježenom patnjom i izazovima koje je sa sobom donijela pandemija Covid-19 taj misijski hod čitave Crkve nastavlja se u svjetlu riječi koju nalazimo u izvješću o pozivu proroka Izaije: »Evo me, mene pošalji!« (6, 8). To je uvijek novi odgovor na Gospodinovo pitanje: »Koga da pošaljem?« (*ibid.*). Taj poziv dolazi iz Božjega srca, od njegova milosrđa koje, u sadašnjoj svjetskoj krizi, predstavlja izazov na koji su Crkvu i čitav ljudski rod pozvani odgovoriti. »Poput učenikâ iz Evanđelja iznenada nas je zahvatila neočekivana i žestoka oluja. Shvatili smo da se nalazimo na istoj lađi, svi krhki i dezorijentirani, ali istodobno važni i potrebni, svi pozvani veslati zajedno, svi potrebni utjehe drugoga. Na toj lađi... svi se nalazimo. Poput tih učenika, koji jednoglasno i u tjeskobi kažu: “ginemo” (r. 38), tako smo i mi shvatili da ne možemo ići dalje svatko za sebe, već samo zajedno« (*Meditacija na Trgu sv. Petra, 27. ožujka 2020*). Doista smo prestrašeni, dezorijentirani i uplašeni. Bol i smrt daju nam iskusiti našu ljudsku krhkost, ali istodobno uočavamo da svi imamo snažnu želju za životom i oslobođenjem od zla. U tome smislu poziv na poslanje, poziv da izađemo iz sebe samih iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu pokazuje se kao prilika za solidarnost, služenje, posredovanje. Poslanje koje Bog povjerava svakome od nas pomaže nam osloboditi se straha i zaokupljenosti samima sobom i shvatiti da ponovno pronalazimo

same sebe kad se darujemo drugima.

U žrtvi križa, gdje se do kraja ispunjava Isusovo poslanje (usp. *Iv* 19, 28-30), Bog objavljuje da ljubi sve i svakog pojedinog (usp. *Iv* 19, 26-27) i od svakoga od nas traži osobnu raspoloživost da budemo poslani, jer On je Ljubav koja nikada ne miruje nego je uvijek “u poslanju”, uvijek izlazi iz sebe kako bi dala život. Iz ljubavi prema ljudima Bog Otac je poslao Sina Isusa (usp. *Iv* 3, 16). Isus je Očev misionar: njegova osoba i njegovo djelo su potpuna poslušnost Očevoj volji (usp. *Iv* 4, 34; 6, 38; 8, 12-30; *Heb* 10, 5-10). Isus, koji je raspet i uskrsnuo za nas, uključuje nas u svoje poslanje ljubavi i svojim Duhom, koji oživljava Crkvu, čini nas svojim učenicima i šalje nas u misiju u svijet i među narode.

»Misija, “Crkva koja izlazi”, nije neki program, nego naum koji se ostvaruje snagom volje. Krist je taj koji daje Crkvi izići iz sebe same. U poslanju naviještanja evanđelja ti se krećeš jer te Duh Sveti tjera i nosi« (*Bez nje ga ne možemo ništa. Biti danas misionari u svijetu, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 2020.*, str. 14). Bog uvijek prvi ljubi nas i tom nas ljubavlju susreće i poziva. Naš osobni poziv plod je činjenice da smo sinovi i kćeri Božje u Crkvi, njegova obitelj, braća i sestre u onoj ljubavi koju nam je Isus posvjedočio. Svi, međutim, imaju ljudsko dostojanstvo utemeljeno na Božjem pozivu da budu djeca Božja i da u sakramentu krštenja i slobodi vjere postanu ono što su oduvijek bili u Božjem srcu. Sama činjenica da smo besplatno primili život podrazumijeva poziv da uđemo u dinamiku sebedarja: to je sjeme koje će kod krštenika poprimiti zreli oblik kao odgovor ljubavi u braku i u djevičanstvu za Kraljevstvo Božje. Ljudski se život rađa iz Božje ljubavi, raste u ljubavi i stremi ljubavi. Nitko nije isključen iz Božje ljubavi, a u svetoj žrtvi Isusa Krista na križu Bog je pobijedio grijeh i smrt (usp. *Rim* 8, 31-39). Za Boga, zlo – pa čak i grijeh – postaju

izazov ljubiti i to ljubiti još većom ljubavlju (usp. Mt 5, 38-48; Lk 22, 33-34). Zato u pashalnom otajstvu Božje milosrđe liječi praiskonsku ranu zadanu ljudskom rodu i izlijeva se na cio svemir. Crkva, sveopći sakrament Božje ljubavi prema svijetu, nastavlja Isusovo poslanje u povijesti i šalje nas svukuda da bi Bog, po našem svjedočenju vjere i naviještaju evanđelja, mogao ponovno očitovati svoju ljubav i dotaknuti i preobraziti srca, umove, tijela, društva i kulture na svakome mjestu i u svakome vremenu.

Poslanje je slobodan i svjestan odgovor na Božji poziv. No, taj poziv prepoznajemo samo kad živimo osobni odnos s Isusom živim u njegovoj Crkvi. Zapitajmo se: jesmo li spremni prihvatiti prisutnost Duha Svetoga u svome životu, poslušati poziv na poslanje, bilo u životu u braku, bilo u posvećenom ili svećeničkom životu, u svojoj svakodnevnici? Jesmo li spremni biti poslani na bilo koje mjesto kako bismo svjedočili svoju vjeru u Boga milosrdnog Oca, kako bismo naviještali Evanđelje spasenja Isusa Krista, kako bismo dijelili božanski život Duha Svetoga izgrađujući Crkvu? Jesmo li poput Marije, Isusove majke, spremni bespridržno se staviti u službu Božje volje (usp. Lk 1, 18)? Ta je unutarnja raspoloživost veoma važna ako želimo reći Bogu: »Evo me, Gospodine, mene pošalji« (usp. Iz 6, 8). I to ne apstraktno, nego u ovom času Crkve i povijesti.

Shvatiti što nam Bog govori u ovim vremenima pandemije predstavlja također izazov za poslanje Crkve. Bolest, patnja, strah i izolacija stavljaju pred nas određena pitanja. Siromaštvo onih koji umiru sami, koji su napušteni, koji su ostali bez posla i primanja, beskućnika i onih koji nemaju što jesti tjeraju nas na razmišljanje. Prisiljeni držati fizički razmak i ostati u kući pozvani smo ponovno otkriti važnost društvenih odnosa kao i zajednički odnos s Bogom. Te okolnosti ne samo da ne bi smjele dovesti do toga da u nama porastu nepovjerenje i ravnodušnost nego bi nas trebale navesti da posvećujemo još veću pažnju

našemu odnosu prema drugima. A po molitvi, kojom Bog dotiče i pokreće naša srca, postajemo otvoreni za potrebe naše braće i sestara za ljubavlju, za dostojanstvom i slobodom i ona u nama budi od-

govornost za sav stvoreni svijet. Nemogućnost da se kao Crkva okupljamo na slavlju euharistije dovela nas je u situaciju da smo dijelili iskustvo brojnih kršćanskih zajednica koje ne mogu svake nedjelje slaviti misu. U takvim okolnostima pitanje koje nam Bog postavlja glasi: »Koga da pošaljem?« i od nas očekuje velikodušan i uvjeren odgovor: »Evo me, mene pošalji!«. Bog nastavlja tražiti koga da pošalje svijetu i narodima da svjedoči njegovu ljubav, njegovo spasenje od grijeha i smrti, njegovo oslobođenje od zla (usp. Mt 9, 35-38; Lk 10, 1-12).

Proslava Svjetskog dana misija ujedno nam pruža priliku još jednom potvrditi kako su molitva, promišljanje i materijalna pomoć prigode za djelatno sudjelovanje u Isusovu poslanju u njegovoj Crkvi. Svrha je ljubavi izražene u priložima, koji se prikupljaju na liturgijskim slavljinama na treću nedjelju u listopadu, poduprijeti misijski rad koji u moje ime obavljaju Papinska misijska djela kako bismo izišli ususret duhovnim i materijalnim potrebama narodâ i crkava u čitavome svijetu, za spas svijetu.

Neka nas Presveta Marija, Zvijezda evangelizacije i Utjeha žalosnih, misijska učenica svoga Sina Isusa, nastavi zagovarati i biti nam na pomoć.

Rim, pri Svetomu Ivanu Lateranskom, 31. svibnja 2020., svetkovina Duhova.

Franciscus

Poruka predsjednika Vijeća za misije HBK

Draga braćo i sestre!

Na svetkovinu Duhova sveti otac Franjo uputio je svoju ovogodišnju poruku za Svjetski dan misija, koji tradicionalno slavimo predzadnje nedjelje u mjesecu listopadu, zahvalivši svima koji su prošle godine na intenzivan način živjeli Izvanredni misijski mjesec.

Taj Izvanredni misijski mjesec u sebi je sadržavao snažan naboj radosti i oduševljenja zbog svijesti da je cijela Crkva misijska: pozvana i poslana pronijeti Kristovu radosnu vijest sve do kraja svijeta.

No stanje izvanrednosti zahvatilo je ove godine cijeli svijet, ali ono nije više radosno, nego je prožeto najvećom mjerom neizvjesnosti, koja je uzrokovana ovom pandemijom virusa i koja će sigurno najviše pogoditi opet one koji su siromašni i na rubu svijeta i društva.

Misijsko poslanje, koje je uvijek vođeno najvećom mjerom izlaza iz svojega sadašnjeg načina života, izlaza iz svoje obitelji, iz svojeg doma i zavičaja, sada na poseban način traži nove izlaske.

Kako izići iz sebe kad nam se neprestano nameće nekakva izolacija i karantena, kad nas se primorava na „fizičku distancu“, kad nas se svjesno ili nesvjesno gura u neku vrstu depresije? Suočeni smo s velikim izazovom kako pomoći samima sebi, ostati zdravi i uravnoteženi i k tomu biti na službu bližnjima i onima koji su u većim potrebama od naših?

Dok tako promišljamo sadašnji povijesni trenutak, postavljam

si pitanje upravo ovo čudno kompleksno stanje pravi trenutak koji nam može pomo-

ći da ostanemo zdravi, ponajprije psihički, tako što se ne ćemo vrtjeti oko samih sebe, nego i opet izići iz sebe i probiti nametnute barijere radeći, moleći, misleći i pomažući onima koji su željni Kristove radosne vijesti i naše ljudske i kršćanske blizine i solidarnosti.

Ovogodišnje misijsko geslo nadahnuto je životnim opredjeljenjem i iskustvom proroka Izaije: „Evo me, mene pošalji!“ (Iz 6, 8) Dobro nam je poznato da Bog podiže proroke u teškim vremenima i da ih nije lako naći. Nije lako biti prorok i ići protiv vjetra i plivati uzvodno.

Zato se i Izaija, kao, uostalom, i toliki drugi biblijski likovi, a to je i naše iskustvo i naše postupanje, kad se našao pred Božjim pozivom, jednostavno, prestrašio i spoznao svoju krhku ljudsku narav i pokušao se sakriti i na taj način izgovoriti što javno priznaje da je grješan on i narod kojemu bi trebao biti poslan i da kao takav nije pogodan da bude Božji poslanik.

Znademo da je to isto pokušao učiniti i Petar apostol kad je rekao Isusu: „Idi od mene! Grješan sam čovjek, Gospodine.“ (Lk 5, 8)

I najveći misionar svih vremena, sveti Pavao, kaže: „Nisam dostojan zvati se apostolom jer sam progonio Crkvu Božju.“ (1 Kor 15, 9).

Grješnost je opće ljudsko stanje i datost s kojom se danomice suočavamo i borimo, ali ta naša grješnost, ako ju uistinu spoznajemo i priznajemo, ne predstavlja Gospodinu Bogu zaprjeku da nam se on približi i iskaže svoju ljubav i milosrđe i samim činom milosrđa i praštanja čini nas sposobnima da na sebe preuzmemo veliku zadaću odgovornosti njegovih svjedoka u svijetu.

Premda se mnogi od nas sakrivaju i izgovaraju na račun svoje nesposobnosti i prebacivanja na druge, svatko tko se odazove, poput Izaije, Petra i Pavla, kasnije osjeća da se nalazi na pravom mjestu i da je upravo ondje zato što je to mjesto i poslanje u ko-

jem se on može najviše dati i ostvariti. Odgovor na takav osjećaj nalazi se u samom Gospodinu Bogu, koji je prvi misionar svijeta. Koji kroz cijelu povijest spasenja izlazi iz sebe i okreće se čovjeku, a onda nam u određenom povijesnom trenutku šalje svojeg Sina kao svojeg misionara, da nam u njemu i po njemu u potpunosti objavi svega sebe. Zato svaki krštenik već po samom sakramentu krštenja dobiva posebnu snagu Duha Svetoga, da bi u ovom svijetu činio dobro i bio navjesticitelj Božje ljubavi i prisutnosti među ljudima. Na temelju toga govorimo o svakom kršteniku kao misionaru i o Crkvi kao misionarskoj, jer i jedno i drugo proizlazi iz našeg pritelovljenja Isusu Kristu, kao Očevu misionaru. Usto što smo svi mi i cijela Crkva misionarska, naše su misli i molitve na osobit način usmjerene na sve one muževe i žene, svećenike, redovnike i redovnice, misionare i misionarke koji su na osobit način doživjeli Isusov poziv: „Koga da pošaljem?“ (Iz 6, 8) kao poziv koji je upućen baš njima osobno i bez kolebanja spremno odgovorili: „Evo me, mene pošalji!“ (Iz 6, 8)

Budući da zbog ove nesretne pandemije najveći broj misionara i misionarki nije mogao doputovati u svoju staru domovinu, izostao je uobičajeni međusobni ljetni susret misionara i misionarki, kao i susret s našim biskupijskim povjerenicima za misije, a sukladno tomu i njihov odlazak po našim župama i redovničkim zajednicama. Nastojmo stoga ove godine na osobit način biti blizu našim misionarima i misionarkama, koji sa svojim vjernicima dijele teške posljedice ove pandemije i domišljaju se na različite načine kako im osigurati njihove osnovne potrebe.

Neka i ove godine mjesec listopad bude na osobit način Izvanredni misijski mjesec i neka duhovne i materijalne plodove uberu oni kojima su oni najpotrebniji!

Krk, 23. rujna 2020., na spomendan svetog Pija iz Pietrelcine

*† Ivica Petanjak,
biskup krčki,
predsjednik Vijeća HBK-a za misije*

Naša tema

Pauline-Marie Jaricot
(1799.-1862.)

Mlada laikinja koja je odlučila služiti društvu i Crkvi iz "samostana svijeta"

Pauline Jaricot rođena je u Lyonu (Francuska) 22. srpnja 1799. godine. U djetinjstvu je stekla dobro kršćansko obrazovanje. Nakon majčine smrti 1816. godine, dirnuta milošću u crkvi sv. Niziera, Pauline je odlučila služiti Bogu, posvetiti se svemu što se tiče vjere. Privatno se zavjetovala na čistoću i usvojila način života siromašnih radnica. Zahvaljujući svom bratu Philéasu, studentu u sjemeništu St. Sulpice u Parizu, koji se pripremao za odlazak u misije u Kinu, Pauline je upoznala situaciju u misijskim zemljama, za koje će posvetiti cijeli svoj život.

Pauline je tražila nešto što bi svi katolici mogli učiniti za misije.

Ideja je trebala odgovarajuću akciju. U zimi 1819. godine, Pauline je iznenada dobila nadahnuće: formirati grupe od deset osoba. Svaka bi od njih pronašla drugih deset oko sebe i tako oformila drugu skupinu. Zatim bi se skupine od deset osoba organizirale u grupu od stotinu, a stotine u tisuću. Svaka bi od njih imala svog voditelja. Svatko bi molio dnevnu molitvu i tjedno davao prilog za misije.

Prve su se upisale radnice u tvornici koju je vodio Paulinin šogor. Inicijativa je postigla veliki uspjeh i Pauline se brzo našla na čelu prve skupine od tisuću osoba. Njezin brat Phileas ju je hrabrio: „Nastavi - napisao joj je 1818. - da ovo djelo koje je Bog htio započeti širimo. Možda će jednog dana biti sjeme namijenjeno velikom drvetu čije će grane sjenom prekriti cijelu zemlju”.

Djelo je nazvano – Djelo za širenje vjere.

Širenje Djela je ubrzano raslo i do 1821. već je imalo oko 2000 članova. Prilozi prikupljeni između lipnja 1821. i svibnja 1822. iznosili su 2000 zlatnih franaka, koji su poslani u Institut za vanjske misije u Parizu. U prosincu 1822. dosegli su 8050 zlatnih franaka.

3. svibnja 1822.

Dana 3. svibnja 1822. skupina svećenika i laika sastala se u Lyonu kako bi proučila oblik misijske suradnje koji se neće ograničiti samo na francuske misije, već će se proširiti na cijeli svijet, na misionare svih zemalja. Uz malo oklijevanja, svi su prihvatili prijedlog Pauline Jaricot. Predsjednik skupštine, Benoît Coste, tom je prigodom izjavio: «Mi smo katolici, zbog toga ne možemo podržavati samo misije jedne zemlje, već sve misije na svijetu».

Živa krunica

U dobi od 26 godina, Pauline-Marie Jaricot osniva Živu krunicu, djelo evangelizacije molitvom. Pauline organizira skupine od po 15 članova po primjeru 15 otajstava Krunice. Svaka skupina bi molila tri krunice, s meditacijama o životu Krista i Djevice Marije. U vezi s tim, isusovac Henry Ramière napisao je: «Ako uzmete 15 ugljena i jedan je zapaljen, a dva ili tri ne gore, sastavite ih i zapalit ćete plamen». Ideja je bila okupiti vjernike oko krunice. «Susretnemo se nas petnaestak, dijelimo nakane molitve i molimo deseticu krunice dok meditiramo o otajstvu evanđelja, i tako ta skupina izmoli cijelu krunicu.» Deset godina kasnije Živa krunica imati će više od milijun suradnika s Pauli-

ne-Marie Jaricot kao voditeljicom. Želja joj je bila da njezino djelo bude potvrđeno od Rima, što se i dogodilo kada ga papa Grgur XVI. službeno priznaje 1831. godine.

Briga za kršćansko jedinstvo

Pauline Jaricot se također brine o jedinstvu kršćana. Svake subote organizira molitvu za pomirenje Crkava, neku vrstu uvoda u Tjedan molitve za jedinstvo kršćana (označujući tako put ekumenizmu).

Ostalo djelo Pauline Jaricot

Njezin stvaralački genij vodi je prema drugim projektima. "Moj poziv, napisala je, nije usredotočiti se na posao da bih zaboravila sve ostalo ... Želim ostati slobodna ići tamo gdje su potrebe najveće." Ta djela, koja su uvijek služila evangelizaciji, su: rad na tisku (putujuće popularne knjižnice, 1826.), kongregacija Marijine Kćeri (1931.). Pape su poticali njezino djelovanje u korist evangelizacije i molitvenog života te ju podupirali u osnivanju

Djela za radnike. Kako bi evangelizirala radničku klasu, pokrenula je industrijski projekt. U tom svijetu postala je žrtva prevaranata. Taj gorki neuspjeh bio je za Pauline duga kalvarija, sve do njezine smrti koju je dočela u potpunom siromaštvu 1862. godine.

Paulinina ostavština je ukorijenjena u univerzalnu Crkvu: Djelo za širenje vjere, koje je osnovala, bit će proglašeno "papinskim" 1922. Danas je to prvo od četiriju Papinskih misijskih djela. Prisutno je u više od 140 zemalja širom svijeta i doprinosi životu mladih Crkvi.

Papa Ivan Pavao II., prigodom svojeg posjeta Lyonu 1999. godine, prisjetio se «djela koje je započela Pauline Jaricot» te pohvalio «taj izvanredan poziv koji uljepšava dugu tradiciju Kristovih svjedoka, još tamo od Lyonskih mučenika i svetog Ireneja».

Ova je mlada žena uzor Crkve 21. stoljeća. Papa Franjo odobrio je 26. svibnja 2020. godine dekret kojim se priznaje čudo pripisano zagovoru časne službenice Božje Pauline-Marie Jaricot i time otvorio put za njezinu beatifikaciju.

PAULINE JARICOT

1799 - 1862

Papinska misijska djela

„Misijska djela nastala su spontano iz misionarskog žara izraženog vjerom krštenih. Oduvijek je postojala duboka veza između Misijskih djela i nepogrešivog *sensus fidei* u credendu vjernog Božjeg naroda. Misijska djela od svog su se početka kretala duž dva „traga“, ili bolje rečeno, po dva paralelna kanala, koji su u svojoj jednostavnosti uvijek bili u srcu Božjeg naroda: molitve i milosrđa u obliku milostinje koja „spasava od smrti i čisti sav grijeh“ (*Tob* 12, 9), „snažna ljubav“ koja „pokriva mnoštvo grijeha“ (*1. Pt* 4, 8). Osnivači Misijskih djela, počevši od Pauline Jaricot, nisu izmislili molitve i djela kojima su povjerali svoje nade u naviještanje Evanđelja. Jednostavno su ih izvukli iz beskrajne riznice onih poznatih i uobičajenih gesta Božjeg naroda na njegovom hodočašću kroz povijest.

Misijska djela, koja su spontano nastala iz života Božjeg naroda, u njihovoj jednostavnoj i konkretnoj konfiguraciji, prepoznala je Rimsk crkva i njezini biskupi, koji su ih u prošlom stoljeću nastojali usvojiti kao jedinstveni izraz vlastite službe sveopćoj Crkvi. Stoga je tim Djelima dodijeljen naslov «Papinska». Od tada su se PMD uvijek pokazivala kao instrument služenja, kao podrška Crkvama, u navješćavanju Evanđelja. Na isti su način Papinska misijska djela spremno služila Crkvi kao dio sveopće službe koju vrše Papa i Rimsk crkva, koja «predsjeda u ljubavi».

(papa Franjo nacionalnim ravnateljima Papinskih misijskih djela, svibanj 2020.)

Što je Svjetski dan misija?

Svake godine predzadnje nedjelje u listopadu slavi se Svjetski dan misija. Na misi te nedjelje (misijske) obvezujemo se da ćemo

biti misionari molitvom, sudjelovanjem u sv. misi i darivanjem priloga za Papinsko misijsko djelo za širenje vjere.

I ove nas godine papa Franjo potiče da na Svjetski dan misija, kao i svakoga dana, budemo misionari tako što ćemo svoj poziv živjeti na način „da izlazimo iz sebe samih, iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu, i budemo prilika za solidarnost, služenje, posredovanje“.

Dok organiziramo Svjetski dan misija ovdje u domovini, povezujeemo se s proslavama koje se održavaju u svakoj župi, u sjemeništima, bogoslovijama, školama i samostanima, diljem svijeta, i na takav način pružamo molitvenu i materijalnu podršku mladoj Crkvi u misijskim zemljama.

„Proslava Svjetskog dana misija ujedno nam pruža priliku još jednom potvrditi kako su molitva, promišljanje i materijalna pomoć prigode za djelatno sudjelovanje u Isusovu poslanju u njegovoj Crkvi. Svrha je ljubavi izražene u priložima, koji se prikupljaju na liturgijskim slavljinama na treću nedjelju u listopadu, poduprijeti misijski rad koji u moje ime obavljaju Papinska misijska djela kako bismo izišli ususret duhovnim i materijalnim potrebama narodâ i crkava u čitavome svijetu, za spas sviju“.

U svijetu u kojemu nas toliko dijeli, Svjetski dan misija nas povezuje i pruža nam priliku da pomognemo u širenju prisutnosti Crkve među siromašnima i marginaliziranima u više od 1111 biskupija u misijskim zemljama.

“Znam nekoga tko ima puno križeva, a neki su vrlo teški, i nosi ih s velikom ljubavlju: to je gospođica Jaricot”
(sv. Ivan Maria Vianney o Paulini Jaricot)

Molitva za dobivanje milosti po zagovoru službenice Božje Pauline-Marie Jaricot

Gospodine, ti si došao na zemlju „da ljudi imaju život, i da ga imaju u izobilju“ (Iv 10, 10). Pauline-Marie Jaricot u cijelosti je bila posvećena tvojemu djelu. Ona je utemeljila Djelo za širenje vjere, za mnoge koji ne poznaju Život, i „živu *Krunicu*“, za one koji ga nemaju u izobilju.

Službenice Božja Pauline-Marie Jaricot, koja si posvetila svoj život širenju Kristova kraljevstva služeći Bogu i ljudima, zagovaraj nas, da nam Bog po tvojem zagovoru udijeli milost koju ponizno molimo!

Amen.

(S odobrenjem lionskog nadbiskupa, 19. lipnja 2003.)

Liturgija

Ponedjeljak 12. listopada 2020.

Vlč. Marko Jukić, Peru

Dragi molitelji i prijatelji misija!

Danas i ovaj tjedan pripravljamo se za Svjetski dan misija, za dan koji potiče i osvježava u nama, svake godine nanovo, onaj Kristov nalog koji vrijedi do kraja vremena: „Pođite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.“ (Mk 16, 15)

Apostol Pavao u prvom čitanju poručuje nama i zajednici u prvoj Crkvi koju želi učvrstiti u vjeri: „Za slobodu nas Krist oslobodi!“ U današnjem svijetu koncept slobode tako je široko i nepravilno shvaćen da se sloboda prikazuje kao djelovanje pojedinca ili cijele zajednice bez ikakvih moralnih ili drugih ograničenja i pravila, bez posljedica, bez ikakve prisutnosti Božjeg zakona, kao opravdanje u djelovanju prema ispunjenju osobnih užitaka itd. U kulturi relativizma, smrti i bezbožništva lažno prikazana sloboda idealno je tlo za cjelovito udaljavanje od Boga. Nisu li upravo tako slobodu razumjeli i sami Ninivljani, koje i sam Isus uzima za primjer i o kojima smo čuli u današnjem evanđelju? Ne djeluju li upravo tako mnogi moćnici današnjeg svijeta? Ubijaju nedužne, izgladnjuju, porobljuju, gaze i oduzimaju svako pravo i mogućnost, a sve u znaku “slobode”, u znaku napretka bez Boga.

Dragi nam papa Benedikt XVI., tada kao kardinal Joseph Ratzinger, na duhovnim vježbama u Vatikanu 1983. godine propovijedao je na ovaj današnji evanđeoski odlomak, naslovivši svoj nagovor: Zloba koja uništava grad. Papa se tada pita kako su Ninivljani uopće mogli vjerovati imajući pred sobom samo riječi proroka. I nastavlja da ne nalazi drugi odgovor osim da su Ninivljani, čuvši Jonina propovijedanja, sigurno shvatili da je provjerljivi dio njegove poruke, jednostavno, istinit.

Videći koliko zloba uništava grad, Ninivljani

su povjerovali i u onaj dio poruke koji nije provjerljiv, prihvativši ga istinom. Stanovnici Ninive dolaze tako do zaključka da je radikalna promjena u nasljedovanju istinite poruke, u našem slučaju evanđelja, zapravo jedina mogućnost da se spasi grad, cijeli svijet. Tragovi tako snažna iskustva koje je proživio sam prorok bili su vidljivi u srcima svih onih koji su slušali poruku i tako povjerovali u autentičnost njegovih riječi.

Čitajući današnji evanđeoski odlomak, nemoguće je ne zapitati se: Kada bi došao Krist, danas i sada, koliko bi istine i vjere našao među nama? Kad bi sada neki novi Jona, neki prorok od Boga poslan govorio, koliko bi nas povjerovalo i prepoznalo istinu u njegovim riječima? Naši gradovi!? Naša sela!? Naš narod!? Bi li mi njemu vjerovali? Tolike su tu velike i moderne Ninive, gdje Bog traži glasnike, pokore, koji bi pozivali na obraćenje. To je poziv koji trebamo prihvatiti svi mi kršteni – misionarski duh i Kristov nalog koji smo spomenuli na početku. Ići, naviještati, živjeti, svjedočiti i dijeliti Istinu s drugima, dati kruh nebeski i kruh zemaljski svima kojima je potreban, pomoći svakomu čovjeku da krene putem Istine, putem spasenja.

Otvorimo svoja srca, upravimo korake k putu Istine i budimo misionari – proroci na mjestu gdje nas je sam Bog poslao. Neka naše riječi i djela budu poticaj svima za radikalnu promjenu, za odluku da budemo sveti.

Završimo razmatranje riječima i molitvom, stihom današnjeg *Psalma 113*:

Tko je kao Gospodin, Bog naš?

Gleda odozgo nebo i zemlju,

podigne iz prašine uboga,

iz gliba vadi siromaha.

Sveta Ružo Limska, sveti Martine Pores, sveti Turibije, apostoli Latinske Amerike, *molite za nas!*

Utorak 13. listopada 2020.

Fra Miroslav Babić, Kenija

U današnjem evanđelju Isus je rekao da su farizeji i pismoznanci samo izvana čisti, ali iznutra su još uvijek prljavi. Lako je obavljati vjerske prakse – sklopiti ruke, ići na misu, kleknuti, pognuti glave, dati znak mira jedni drugima i primiti sakramente... Lako je raditi izvanjske stvari. Lako je činiti i karizmatične stvari – dizati ruke i izgovarati *aleluja*... Zašto je to lako? Zato što sve to mi možemo lažirati i zato je potrebno iznutra se očistiti. Isus nam daje objašnjenje kako to napraviti. Isus nije rekao da trebamo više moliti. Ne treba nas to iznenaditi u ovom slučaju. Rekao je da dajemo milostinju i da se brinemo za siromašne. Da naučimo voljeti bližnje kao samog sebe. Ako počnemo više voljeti Boga, stvarno voljeti, ne ćemo misliti samo na sebe, nego ćemo više voljeti bližnjega. Tek tada ćemo spoznati što je prava ljubav. Takvu ljubav moramo imati u

svojim srcima i ako ju imamo, onda ćemo se neprestano čistiti. Dakle, ljubav. Zato je moja molitva za sve vas da imate takve ljubavi. Ostavimo iza sebe staro ja i rodimo se ponovo. Postanimo novo stvorenje, volimo Boga više nego što volimo sebe i volimo bližnjega kao samog sebe. Tek ćemo biti slika Isusova u društvu u kojem živimo, tj. bit ćemo kršćani.

Srijeda 14. listopada 2020.

Vlč. Karlo Prpić, Kamerun

Svjetski misijski dan (ili tjedan) već je niz godina vrijedno slavljenje, koje se potvrdilo kao nezaobilazno služenje evanđeoskomu idealu. „Idite po svem svijetu...” (Mt 28, 19) Možemo reći da hitnost i ozbiljnost te Gospodnje zapovijedi trajno dobiva na vrijednosti upravo u ovome, po meni, prijelomnom razdoblju za budućnost Crkve i čovječanstva. Prvotno značenje starogrčke riječi za crkvu – *kiriaké* jest ‘saziv’ ili ‘skupština’. U ovom slučaju to je saziv Božjeg naroda, s predznakom sljedbenika i učenika Isusa Krista. Zajednica Crkve od prvih je Duhova u Jeruzalemu potpuno svjesna da izvan Raspetoga i Uskrsnuloga za čovjeka nema spasenja. To je oduvijek poticalo brojne vjernike s raznih obzorja na apostolsko i misijsko djelovanje. „Jao meni ako ne naviještam radosnu vijest.” (1 Kor 9, 16) Crkva je nesumnjivo u svojem biću i temeljima pozvana na svjedočko propovijedanje svim narodima i kulturama. Utjelovljeni Sin Božji, Isus Krist, prvi je i najveći misionar, jedini Spasitelj ljudskog roda. On je put, istina i život. Jučer i danas isti. I sutra, što znači u vjekove, sve do ponovnoga, slavnoga i posljednjeg dolaska na zemlju, kao predvodnik svih otkupljenih. Svakomu je stvorenju ponuđeno oslobođenje iz ropstva grijeha i druge, vječne smrti. Dar je to Božje ljubavi, koji zahtjeva cjelovit čovjekov odgovor. Vjerovati i zauzvrat ljubiti Boga moralna je zapovijed. Ona se samo po sebi nalaže svakoj otvorenoj i iskrenoj savjesti. Bog želi biti prihvaćen, vjerovan i ljubljen na svim područjima života, od svih, od začeca do tjelesnog preminuća. Samo tako će pojedinci i narodi doći do trajna mira i duboke sreće u susretu s Bogom – istinom u svako vrijeme i na svakom mjestu. Onaj tko priziva s vjerom ime Gospodnje, bit će spa-

šen, kaže sv. Pavao. Jedino ime koje ljudsko stvorenje vodi u Život ne može se izgovoriti s povjerenjem i ljubavlju ako nije poznato i usvojeno. Stoga je Isusova posljednja riječ učenicima: „Propovijedajte svemu stvorenju, tko uzvjeruje i prihvati krštenje bit će spašen.” (Mk 16, 16) Ta je uputa zapovijed koja ne trpi odlaganja, promišljanja niti zakidanja. Navještaj i evangelizacija uistinu su velika povlastica, ali i ozbiljna i teška obveza. Misije su zapravo problem vjere, u mjeri našega svjesnoga i osobnog prihvaćanja cijelog pologa vjere u evanđeljima *Novog zavjeta*. (*Redemptoris missio*, 11) Ucijepljeni u zajednicu Božjeg puka po sakramentima, kršćani su bezuvjetno pozvani na svjedočenje i misijsku djelatnost, koja ne može biti samo povremeni dodatak ili izborni predmet. Ukoliko u tome nešto nedostaje, takva vjera, uvjetno rečeno, dobrim dijelom ostaje okrnjena i nezrela. (Sv. Ivan Pavao II.)

Ustvrđimo da je prava misijska aktivnost kao odgovor, protulijek na krizu vjere, pojedinačno i zajednički. Solidna vjera nužno se otvara pozivu i zadaći cijele Crkve. Prvo plodno tlo za razvoj misijske svijesti jest skladno obiteljsko ozračje. Supruzi i roditelji odgajaju zajednički svoje nasljednike i ujedno se međusobno učvršćuju u ljubavi prema Bogu i Crkvi. Kolijevka dobrih duhovnih zvanja za potrebe svijeta, a posebno misionarskih, uvijek je bila i nezamjenjivo ostaje kršćanska bračna zajednica. A vjernička obitelj važan je i neizostavan dio župne zajednice. Župe su oduvijek na svim prostorima bile rasadnici razvoja i rasta osjetljivosti za katoličke misije. Dodajmo tomu da je naviještanje radosne vijesti na poseban način povjerenom mladim i oduševljenim vjernicima. Naviještanje je pitanje savjesti, vjere i morala. Posljednji pape to su jasno i često ponavljali na brojnim apostolskim putovanjima

i susretima s mladićima i djevojkama. Misijski mjesec listopad započinje blagdanom sv. Terezije od Djeteta Isusa i Svetog Lica. Još kao djevojčica maštala je o odlasku u misije. No ulaskom u strogi karmelski red ona nikada više ne će nogom stupiti izvan samostanskih zidina, sve do svoje rane smrti u 24. godini života. Unatoč tomu proglašena je zaštitnicom katoličkih misija širom planeta, nakon sv. Franje Ksaverskoga. Redovito je molila i žrtvovala za uspjeh u radu nekih misionara iz svoje zemlje krajem 19. stoljeća. S jednim se od njih i povremeno dopisivala. Prije svoje smrti doznala je u kakvim je uvjetima, mučenički, umro otac Teofan, njezin duhovni brat, u okrutnim progonima mlade, tek nastajuće Crkve u džunglama današnjega Laosa, na azijskom kontinentu. Prema svjedočanstvu

onih koji su preživjeli krvavi pokolj, mladog je svećenika izdao i ondašnjim vlastima predao njegov najbliži suradnik, kateheta i prevoditelj. Nepobitno je da većina mladih ili odraslih vjernika nije pozvani na tzv. vanjske misije *ad gentes*. No nije ništa manje istinito da smo baš svi pozvani na duhovnu suradnju za procvat misijskih napora posvuda. Molitva i žrtva uvijek su moguće, prema darovima i pojedinačnim sposobnostima i uvjetima, djeci i starijima, siromašnjima i dobro stojećima, a napose je dragocjen i nezamjenjiv doprinos bolesnika. Uostalom, odvažno i radosno življena vjera u svakodnevici posebno je snažna propovijed i obilno pomaže misijskoj dužnosti Crkve. Misionari smo više po onome što jesmo nego po onome što govorimo i/ili činimo. (RM, 23)

Četvrtak 15. listopada 2020.

Vlč. Gabrijel Jukić, Uganda

Današnje čitanje i evanđelje pozivaju nas na ljubav prema mudrosti. Bog nas blagoslivlja svakim blagoslovom duhovnim. Bog nas je otkupio Kristovom krvlju. Bog nas sjedinjuje sa svojim Sinom kao Glavom. Velike su to milosti za svakog čovjeka.

Velike je milosti Bog dao ljudima prije utjelovljenja svojeg sina. Poslao je ljudima proroke. Ali kao što vidimo u evanđelju, proroci su bili odbačeni ili ubijeni. Zatvo-

ren ili zaključan je put milosti i mudrosti. Postavlja se pitanje zašto se to dogodilo i zašto se to i dan-danas događa diljem svijeta? Zašto se odbacuje riječ Božja? Ljudi ne žele patnju. Ljudi žele „lagodan“ život bez imalo patnje. Ljudi ne vide smisao i rezultate patnje ili rada. Traži se samo lagani život, lagani posao itd. Samo da nije teško. Sve što je teško odbacuje se u startu. Nerijetko se čuje da je teško biti svećenik. „Neću se zaređiti!“ Teško je živjeti i u braku. „Neću se ni ženiti!“ Ali bez patnje nema života.

Naša patnja može postati radost ako poslušamo savjet sv. Terezije Avilske, svete koju danas slavimo. Ona kaže ovako: „Svetost i savršenost ne sastoje se u izvanrednim darovima i duhovnim slastima, nego u potpunosti, odnosno savršenu prilagođavanju čovjekove volje volji Božjoj.“ Ukratko, riječ je o nasljedovanju Krista ne u ugodnostima, nego na putu križa.

Dakle ključ je našeg života križ, zato ga ne treba izbjegavati, nego s radošću nositi. Svaka žrtva, svaki naš dar neće ostati nenagrađen. Naša nagrada je u nebu. To je ono za čime mi težimo.

Uskoro se bliži i Svjetski dan misija. Pozivam vas da se žrtvujemo i darujemo svoju braću koja pate. Pomozimo im nositi njihov križ.

Ali ne zaboravimo ni svoju braću u Kristu koja žive u ovim siromašnim i zabačenim krajevima, u misijama, u bolesti, gladi, siromaštvu, boli... Možemo puno toga naučiti od njih. Od njih se itekako može naučiti kako trpjeti, kako se boriti, kako živjeti s raznim problemima koje život donosi. Učiti kako s radošću nositi svoj križ.

Usprkos svim problemima radosti ovdje ne nedostaje. Mnogo je problema, ali još više radosti. Raduje nas svaka kap dobrote. Raduje nas jer vidimo smisao života. Raduje nas jer vidimo budućnost. Raduje nas jer lakše podnosimo sve životne prepreke i živimo u nadi.

Nama misionarima Gospodin je iskazao veliku čast, jer pomažemo tim patnicima na mnoge načine. Svi prijatelji misija dio su toga dobrog djela. Samo onaj kršćanin koji otvori vrata svojeg srca Isusu može činiti takva djela. Djela radosti za cijeli svijet. Amen!

Petak 16. listopada 2020.

O. Ante Jerončić, Antigva i Barbuda

Današnja nas evanđeoska riječ želi potaknuti na otvorenije, smjelije i snažnije življenje svoje vjere u našem svakodnevnom životu; na življenje vjere bez strahova i bojazni. Isus je svoje učenike poticao da hrabro i odvažno žive i šire radosnu vijest, bez obzira na sve opasnosti koje su vrebale od političkih ili vjerskih vođa njegova vremena. Sve što je lijepo i važno, uistinu vrijedno u našem životu, traži od nas žrtvu i odricanje.

Da bismo uspjeli u našem naviještanju vjere, trebamo ju istinski živjeti. Trebamo se čuvati "kvasca farizejskoga" tj. licemjerja, jer „ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće saznati“, kaže današnje evanđelje. Isus se nije bojao govoriti istinu ili izreći svoje mišljenje o bilo čemu. To je mogao zato jer je njegov život bio otvorena knjiga, bez tajna, bez licemjerja.

Zato i Isusovi učenici ne mogu zadržati samo za sebe dar vjere, nego taj dar trebaju neprestano umnažati, živjeti ga i propovijedajući, riječima i dijelima, te hrabrim i

autentičnim kršćanskim životom svjedočiti Isusa Krista i njegovo evanđelje. Evanđelist predstavlja Isusa koji inzistira na tome da evanđelje nije nešto o čemu treba samo razgovarati i živjeti iza zatvorenih vrata, nego zahtijeva javnu objavu i svjedočenje.

Crkva je odgovorna za navještaj evanđelja da bi bila istinska, autentična. Ne možemo se zvati kršćanima ako nam nije stalo da poruka evanđelja dopre sve do krajeva svijeta. Isusovu poruku ne smijemo iskrivljavati i prilagođavati pogrešnim, egoističnim pogledima na svijet i čovjeka, sve zbog straha i obzira što će drugi misliti o nama, iz straha da nismo dovoljno moderni ili suvremeni. Isus ne traži da se prilagodimo standardima ovog svijeta, već da preuredimo te standarde i prilagodimo ih njegovu učenju. Kršćanin se treba razlikovati od svijeta.

Naša vjera nije samo naša privatna stvar, kako nam često moderno društvo govori. Također ne idemo u crkvu samo da bismo se dobro osjećali. Naša župna zajednica, crkveni pokreti ili živi krugovi vjernika nisu nikada cilj samima sebi. Svime time trebamo privlačiti druge Kristu. Sama zajednica, samo zajedništvo, pa kako to nama bilo ugodno, nije cilj. Isus je cilj. Cilj je zajedništvo s Isusom u zajednici.

Pozvani smo kao zajednica ostvariti zadatak koji je Isus povjerio apostolima i svima nama – da budemo njegovi svjedoci sve do krajeva zemlje (Dj 1, 8). To nije drugorazredni, već prvorazredni vid kršćanskog života. Hodajmo ulicama ovog svijeta sa svojom braćom i sestrama, navješćujući i svjedočeći svoju vjeru u Krista. Budimo misionari Isusova evanđelja!

Subota 17. listopada 2020.

Vlč. Luka Pranjić, Ekvador

Predragi, progovorio bih vam danas o dva osjećaja; o strahu i ljubavi. Ta dva osjećaja, strah i ljubav, najsnažniji su čovjekovi unutarnji pokretači. Čovjekovi čini rijetko su neutralni – najčešće su pokrenuti i obilježeni upravo strahom ili ljubavlju. Ta dva “motora” ljudskog djelovanja, kao osjećaji, oprečni su jedan drugomu. Suprotnost strahu nije hrabrost već ljubav, a isto tako prava suprotnost ljubavi nije mržnja već strah. Gdje je ljubav, strahu mjesta nema, jer savršena ljubav izgoni strah (usp. 1 Iv 4, 18). Strah se pobjeđuje ljubavlju, a ljubav, nažalost, gasne kada prevlada strah.

Strah se rađa iz zabrinutosti za vlastiti život, za osobni, tjelesni ili moralni integritet. Bojimo se da će tko ili što ugroziti naš život, naše tjelesno postojanje, no podjednako se bojimo da ćemo biti povrijeđeni, ismijani, odbačeni, prezreni. Svašta čovjek iz straha čini, ali najgore što iz straha može učiniti jest zatajiti koga, zatajiti čiju vjernost i ljubav. Iz straha, ne iz mržnje, rađaju se najveće izdaje. Iz straha, koji možemo slobodno definirati kao kronično pomanjkanje ljubavi i povjerenja, čovjek može u konačnici zatajiti, zaniijekati Božju ljubav i vjernost.

Ne budite zabrinuti, ne bojte se, govori nam Gospodin u današnjem evanđelju. Ništa nas u našim životima ne može toliko stajati koliko šutnja. Naša šutnja u trenucima kada treba dići glas, kada treba svjedočki otvoriti usta, može nas skupo stajati. Takva šutnja izazvat će drugu šutnju, Isusovu šutnju. “Tko se god prizna mojim pred ljudima, i Sin Čovječji priznat će se njegovim pred anđelima Božjim, a tko mene zaniječe pred ljudima, bit će zaniječan pred anđelima Božjim.”

Kako je blag Gospodin! Kako je veliko-

dušan! Isus ne veli da će onoga koji se njegovim prizna pred ljudima on priznati svojim pred anđelima, već kaže da će se on, Isus, priznati njegovim! Biti Kristov pred ljudima, dopustiti da nas on kao svoju svojinu posjeduje, dopustiti mu da svojim Duhom upravlja našim riječima i djelima, štoviše, životom samim, omogućava nam posjedovati Krista i biti dionicima njegove slave!

Predragi, moramo biti svjesni da pravdi Oca Nebeskoga nitko udovoljiti ne može. Svi ćemo se mi jednom naći u “redu za ulaz”, ali bez karte. Jedino što će nas tada moći spasiti bit će da odjednom čujemo blagi glas, koji će reći: „Znam ga, ovoga pusti neka prođe!“ Ovdje u Ekvadoru, gdje djelujem kao misionar, okruženi smo morem agresivnih protestantskih sekta, čije je jedino sredstvo “evangelizacije” i “misionarenja” napad na katolike i na sve što je katoličko. Svakodnevno smo izvrgnuti podsmijehu i nerijetko ozbiljnim provokacijama. Naši katolici ovdje, u pravom smislu riječi, trpe progono. Zato u siromašnu predgrađu grada Milagra, u našem kvartu Las Pinas, biti katolik nije nimalo jednostavno. Biti katolik ima svoju cijenu!

I tako oni, u svemu pritisnuti, ali ne pritiješnjeni; progonjeni, ali ne napušteni; obarani, ali ne oboreni – uvijek umiranje Isusove pronose u svojem tijelu (usp. 2 Kor 4, 6 – 12), smatrajući najvećom izdajom i grijehom sramiti se Krista i njegove Crkve.

I za kraj, pravi učenici Kristovi uvijek će biti “predstava” za ovaj svijet. Kad se svijet prestane podlo zabavljati kršćanima i kada suvremena sudišta ovog svijeta budu prestala pokazivati zanimanje za kršćane, bit će nam to jasan znak da smo, zarobljeni strahom, zanijekali Učitelja.

MI SMO KRISTOVI – KRIST JE NAŠ!

Svjetski dan misija 18. listopada 2020.

Prvo čitanje: Iz 45, 1.4-6

Čitanje Knjige proroka Izaije

Ovo govori Gospodin o Kiru, pomazaniku svome: »Primih ga za desnicu da pred njim oborim narode i raspašem bokove kraljevima, da rastvorim pred njim vratnice, da mu nijedna vrata ne budu zatvorena. Radi sluge svog Jakova i Izraela, svog izabranika, po imenu ja te pozvah, imenovah te premda me znao nisi. Ja sam Gospodin i nema drugoga; osim mene Boga nema. Iako me ne poznaš, naoružah te: nek se znade od istoka do zapada da izvan mene sve je ništavilo: Ja sam Gospodin i nema drugoga!«

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 96, 1.3-5.7-10a.10c

Dajte Gospodinu slavu i silu!

Pjevajte Gospodinu pjesmu novu!
Pjevaj Gospodinu, sva zemljo!
Kazujte poganima njegovu slavu,
svim narodima čudesa njegova!

Velik je Gospodin, hvale predostojan,
strašniji od svih bogova!
Ništavni su svi bozi narodâ,
a Gospodin stvori nebesa!

Dajte Gospodinu, narodna plemena,
dajte Gospodinu slavu i silu!
Dajte Gospodinu slavu imena njegova!
Prinesite žrtvu i uđite u dvorove njegove!

Poklonite se Gospodinu u sjaju svetosti njegove!
Strepi pred njim, sva zemljo!
Nek se govori među poganima:
"Gospodin kraljuje, narodima pravedno upravlja".

Drugo čitanje: 1Sol 1, 1-5b

Čitanje Prve poslanice svetoga Pavla apostola Solunjanima

Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjanâ u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost vam i mir! Zahvaljujemo uvijek Bogu za sve vas i bez prestanka vas se sjećamo u svojim molitvama spominjući se vaše djelotvorne vjere, zauzete ljubavi i postojeane nade u Gospodinu našem Isusu Kristu, pred Bogom i Ocem našim. Svjesni smo, braćo od Boga ljubljena, vašeg izabranja jer evanđelje naše nije k vama došlo samo u riječi nego i u snazi, u Duhu Svetome i mnogostrukoj punini.

Riječ Gospodnja.

Evandjelje: Mt 22, 15-21

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Odoše farizeji i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: »Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?« Znajući njihovu opakost, reče Isus: "Zašto me iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!" Pružiše mu denar. On ih upita: "Čija je ovo slika i natpis?" Odgovore: "Carev." Kaže im: "Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje."

Riječ Gospodnja.

**Svjetski dan misija
slavi se pretposljednje
nedjelje u listopadu!**

Homilija

Fra Ilija Barišić, OFM, DR Kongo

Dragi vjernici, “draga braćo od Boga ljubljena, milost vam i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista”!

Danas, na Svjetski dan misija, s Pavlom, Silvanom i Timotejem, mi svi, misionarke i misionari koje je Crkva, a to ste vi svi – zajednica vjernika i pastira – razaslala do nakraj svijeta, „zahvaljujemo uvijek Bogu za sve vas i bez prestanka vas se sjećamo u svojim molitvama, spominjući se vaše DJELOTVORNE VJERE, ZAUZETE LJUBAVI I POSTOJANE NADE u Gospodinu našem Isusu Kristu, pred Bogom Ocem našim“.

Ta prva poslanica koju sv. Pavao šalje Solunjanima, svim kršćanima i svima nama koji smo po navještenju radosne vijesti povjerovali u Isusa Krista i Boga Oca, kojega nam je on, Sin Božji, snagom Duha Svetoga objavio, to je vjerojatno ujedno prvi pisani dokument u cijelome Novom zavjetu.

Već sam početak ove poslanice predstavlja nam izvor i bit naše vjere, kao intenzivni novi život koji se rađa iz Presvetog Trojstva i koji je, po krštenju, uronjen u tri božanske osobe. Život koji se očituje po življenju triju stožernih kreposti.

Pavao nas poziva da budemo čvrsti i da ustrajemo u vjeri, zauzetoj ljubavi i postojanoj nadi. Dakle riječ Božja nas poziva da svojim životom svjedočimo potpuno predanje i pouzdanje u Gospodina Isusa Krista, pred Bogom Ocem našim, a sve to snagom Duha Svetoga, koji je ljubav Božja, izlivena u naša srca po sakramentu krštenja.

Dragi vjernici, to je ujedno i izvor prave životne radosti koju osjeća misionar Pavao i svi misionari koji navješćaju radosnu vijest spasenja i koji se vesele i raduju zbog „DJELOTVORNE VJERE, ZAUZETE LJUBAVI I POSTOJANE NADE“ svih vjernika, po cijelom svijetu, vjernika koji primaju radosnu

vijest spasenja po životnom primjeru i povijedanju svojih misionara.

Cijelo vrijeme “ograničenja i zatočenja” koje je trajalo mjesecima u DR Kongu, kao i drugdje, „velika vrata“ crkava bila su zatvorena. Nije bilo svečanih misnih slavlja. Gotovo kradomice neki su sakramenti slavljani u sakristiji.

Ali cijeli dan, na svim crkvama, „mala vrata“ bila su otvorena! Pa svaki put kad bih naišao pokraj naše župne crkve i kad bih “povirio unutra”, u svako doba dana, vidio sam pojedince i skupine vjernika, kao i cijele obitelji – roditelje i djecu, kako kleče i mole, klanjaju se i vape. Ostao mi je u sjećanju jedan susret s roditeljima i njihovih sedmero djece.

Na izlazu iz crkve spontano mi pristupiše. Otac mi veli: “Dragi naš misionare, iskreno ti velim, iako ne možemo sudjelovati u svetoj misi niti se možemo pričestiti; iako vi svećenici ne ispovijedate narod kako ste to radili redovito, iskreno govoreći, naša vjera još nije pokolebana, nada i pouzdanje u Božje milosrđe u nama svaki dan rastu, a mi roditelji – sada više nego ikada, otkrivamo našu međusobnu ljubav, rekao bih onu istu koju smo imali kad smo rodili našega prvog sina. Bog ima svoje planove i poruke. Ni ova bolest nije bez razloga.”

Dragi vjernici, to su, po mojem shvaćanju, tri temeljne ili stožernih kreposti: vjera, nada i ljubav, koje nam Bog, po svojem misionaru Pavlu, navješćuje u današnjem drugom čitanju, a koje su zaista temelji, stupovi na kojima počiva sav kršćanski život.

Zato dozvolite da se u prvom dijelu naše današnje meditacije zaustavimo malo na te tri stožerne kreposti, koje nas intimno povezuju s Bogom.

DJELOTVORNA VJERA. Pravi kršćanski vjernik osoba je koja VJERUJE U BOGA i u ISUSA KRISTA – SINA BOŽJEGA kao

29. nedjelja kroz godinu

jedinog spasitelja svih ljudi i svih vremena. On je, snagom DUHA SVETOGA, postao čovjekom i uzeo je našu ljudsku narav, da svim ljudima otvori vrata kraljevstva Božjega i da svim ljudima dade mogućnost da, po njemu, postanu djeca Božja i baštinici Božjeg kraljevstva. VJERA je prvi i najveći dar koji Bog daje svakomu ljudskom biću.

Ali u isto vrijeme vjera je odluka i čin čovjeka koji se otvara tomu Božjem daru i pristaje svojevrijedno uz istine koje nam Bog objavljuje u Svetom pismu i koje Crkva po svem svijetu naviješta i naučava.

POSTOJANA NADA. To je čvrsto uvjerenje u srcu svakoga pravog vjernika da je Bog vjeran i neprevarljiv, da Bog ispunja sva svoja obećanja, koja su, snagom Duha Svetoga, potpuno ostvarena u Božjem Sinu Isusu iz Nazareta. A ta POSTOJANA NADA daje čovjeku vjerniku snagu i ustrajnost u DJELOTVORNOJ VJERI I LJUBAVI.

ZAUZETA LJUBAV. To je ta ista snaga koju nam, po sakramentima, Duh Sveti daje da možemo ljubiti Boga svim srcem i dušom, svim razumom i voljom, a bližnjega kao sa-

mog sebe; čak da možemo ljubiti i „neprijatelje“ i činiti dobro onima koji nas mrze. Čovjek je stvoren da ljubi i bude ljubljen. Bog, koji je ljubav, stvorio je čovjeka iz čiste ljubavi i želi da čovjek CIJELIM SVOJIM ŽIVOTOM na ljubav odgovori ljubavlju. Zato čovjek ne može pronaći pravu sreću ni postići pravi mir osim u pravoj ljubavi, a to znači kada ljubi i kad je ljubljen.

Sveto pismo nas uči da su navedene tri kreposti: nada, vjera i ljubav, međusobno intimno sjedinjene i ostaju neodvojive. Ako se nada ugasi u srcu čovjeka, onda se i ljubav ohladi, a vjera oslabi i posve se ugasi. U srcu čovjeka vjernika uvijek i posvuda: VJERA RAĐA NADU, A NADA OMOGUĆUJE DA VJERA I LJUBAV BUDU DJELOTVORNE. Sveti Franjo veli: „Vjernik koji posjeduje jednu krepost posjeduje sve, a komu nedostaje jedna, nedostaju mu sve.“

Božja riječ poziva nas na ispit savjesti, da provjerimo kako živimo MISIJU ili POSLANJE koje nam je Bog povjerio u svojoj Crkvi; to znači je li nam vjera djelotvorna, ljubav zauzeta, a nada postojana.

U drugom dijelu našeg razmatranja usmjerimo svoje misli i srca prema Isusu, kojega farizeji, laskavci i licemjери, zajedno s političarima, žele uhvatiti u riječi i optužiti ga pred vlastima.

“Učitelju, reci nam što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?” Reče im Isus: “Zašto me iskušavate, licemjери? Pokažite mi porezni novac!” Pružiše mu denar. On ih upita: “Čija je ovo slika i natpis?” Odgovore: “Carev.” Kaže im: “Podajte caru carevo, a Bogu Božje. Čuvši to, zadive se pa ga ostave i odu.”

Taj Isusov odgovor, dragi vjernici, postao je zaista poslovičan sve do danas. Toliko poslovičan da se nalazi u svim svjetskim rječnicima poslovice. Ali taj Isusov odgovor mnogi „političari i vlastodršci“ iskrivljuju i citiraju svatko prema svojim interesima i ciljevima. Međutim Isusov odgovor ne znači da Crkva mora biti odvojena od države, niti da vjernici ne trebaju sudjelovati u društvenoj i građanskoj solidarnosti za dobro naroda i

države. To ne znači da se vjernici i Crkva ne smiju baviti „politikom“, da ne smiju utjecati na građanski život i događaje, na odgoj i obiteljske vrednote, pa i na zakone o porezu. U Isusovo vrijeme „denar“ je bio srebrni kovani novac, na kojem je bio lik tadašnjega rimskog cara Tiberija. Na tom denaru bio je natpis: “Božanski Tiberije, sin božanskog Augusta”. Dakle svi građani koji su plaćali porez trebali su caru iskazivati božansku počast.

To pravi židovski vjernici nisu mogli podnijeti. Svakomu je bilo jasno i očito da denar pripada caru. Ali ljudi onog vremena, kao i danas, često zaboravljaju ono što pripada Bogu.

U prvom dijelu razmatranja usmjerili smo svoje misli na tri stožerne kreposti, a u ovom ćemo istaknuti i upozoriti na tri stvari koje svaki kršćanin poznaje i priznaje jer ih je sam Bog upisao u ljudsku savjest i srce. Isusov odgovor: „Podajte caru carevo, a Bogu Božje“, jasan je svakoj dobronamjer-

noj osobi. Ako caru pripada njegov novac, Bogu Stvoritelju pripada čovjek koji je stvoren na sliku i priliku Božju. Kao što je car utisnuo svoj lik i natpis na svoj novčić, Bog je puno prije, kao stvoritelj, utisnuo svoju sliku i svoj zakon u svako ljudsko biće. Zato svako ljudsko biće pripada samo Bogu. Zato ni jedan čovjek koji ima savjest i koji razmišlja, a pogotovo kršćanin, ne smije nikada, ni po koju cijenu, ni jednoj ovozemaljskoj vlasti prepustiti ili žrtvovati ono što pripada samo Bogu.

Car i cezar, Kir, kao i Konstantin, predsjednik vlade koji se deklarira „ateist“, kao i prvi ministar koji je bio komunist; svi oni mogu biti „sredstvo“ u rukama Božjim. Svi oni mogu ući u „Božji plan“ i pridonijeti širenju Božjeg kraljevstva, za spas Božjeg naroda. Ali državne vlasti ne mogu, odnosno ne bi smjele svojatati pravo na vlast nad čovjekom. Vlast pripada jedino Bogu, koji je stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku. Čovjek je samo Božja svojina, čovjek pripada samo Bogu. Bog je njegov vrhovni gospodar.

Ni cezarov srebreni novac, s natpisom „božanski Tiberije“, ni američki dolar s natpisom: „In God we trust“ („U Boga se uzdamo“) ne mogu i ne smiju postati sile zavodnice koje čovjeka vode u idolopoklonstvo.

Stara poslovice veli: „Novac je dobar sluga, ali loš i opasan gospodar!“

Čovjek, posebno vjernik, nikada ne smije dozvoliti da novac „vlada“ nad njime, da čovjek postane „sluga“, podložnik novcu, koji je loš i opasan gospodar. Svako ljudsko biće svjesno svojega ljudskog dostojanstva treba „dati caru carevo, a Bogu Božje“. Čovjek se treba klanjati i služiti jedino pravomu Bogu, koji ga je stvorio na svoju sliku i priliku.

Za svakog kršćanina Bog je jedini i vrhovni zakonodavac. Svaki ljudski, pa i državni zakon koji se protivi Božjem zakonu, kojeg je Bog upisao u nepokvarenu ljudsku narav, nezakonit je. Takav nezakoniti zakon vjer-

nik ne može podržavati, a još manje slijediti ili mu se podložiti. Društvo bez Boga i bez Božjeg zakona neljudsko je društvo. Kad se društvo proglasi „bogom“, ono uništava i upropašćuje čovjeka.

I cezar se mora podložiti Bogu i dati Bogu Božje. Ako cezar odbije dati Bogu Božje, kako on može imati pravo tražiti od ljudi da njemu vrate njegovo?

Dakle, u svojem odgovoru Isus ističe naše DUŽNOSTI prema Bogu i našu ULOGU i MISIJU, poslanje, u našem današnjem društvu. Isus nam objavljuje svoju tajnu i svoju MISIJU koju mu je Otac povjerio: uspostaviti kraljevstvo Božje među ljudima, sve ljude privesti k Ocu i otkriti čovjeku najuzvišenije dostojanstvo i pravu veličinu. MISIJA i uloga kršćanina u današnjem društvu jest svojim osobnim životom svjedočiti, u braku i celibatu, u obitelji i na dužnosti, u župi i u samostanu, u mladosti i u starosti, da je Isus kvasac, sol i svjetlo svijeta.

MISIJA svakog kršćanina jest da sve ljude vodi k Bogu i svim ljudima donosi Boga. A to znači uvijek i posvuda, snagom Duha Svetoga, davati caru carevo, a BOGU BOŽJE.

Dragi vjernici, od Boga ljubljeni, Gospodin vam dao svoj MIR i BLAGOSLOV, puninu RADOSTI I VJEČNE SREĆE!

Molitva vjernika

S. Marta Vunak

Sestra Služavka Malog Isusa

Nadbiskupska klasična gimnazija u Zagrebu

U poslušnosti Kristovu poslanju, sa svim narodima navijestimo radosnu vijest spasenja! Pomolimo se, braćo i sestre, Nebeskomu Ocu i iznesimo mu iskreno sve svoje potrebe i molitve.

Recimo svi zajedno: *Oče, usliši naše prošnje!*

1. Za tvoju jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu: da svi kršteniци povjeruju u spasenje koje si nam darovao po svojem Sinu te se obratimo i živimo životom tvoje ljubljene djece, molimo te.
2. Za papu, biskupe, svećenike, đakone, redovnike i redovnice: da snagom posvećenja, ređenja i zavjetovanja rastu u svetosti te nastoje u našem vremenu živjeti nadu spasenja, molimo te.
3. Za misionare i misionarke: da žive od tvoje blizine, da bi imali snage biti blizu nevoljnima, siromašnima, bolesnima i obespravljenima i zauzimati se za njih, molimo te.
4. Za mlade crkve diljem svijeta: da se Isusov nauk ukorijeni u kulturu, mentalitet i način života te kršćani budu spremni odbaciti sve ono što nije spojivo s vjerom u Isusa i naukom Crkve, molimo te.
5. Za sve čiji su životi ugroženi: da potpomognuti svojom velikodušnošću zauvijek iziđu iz bijede, straha i terora te ne strepe iz dana u dan za svoj život, molimo te.
6. Za sve koji upravljaju svijetom: da uvide posljedice politike koja često rađa trpljenjem milijuna ljudi širom svijeta te se odreknu svojih uskih interesa i prigrlje čovječnost i pravednost, molimo te.
7. Za sve pokojne, za one koji za života nisu upoznali Krista, za sve misionare koji su svoj život dali za širenje evanđelja: da u tebi nađu mir i vječnu nagradu, molimo te.

Hvala ti, Oče, što slušaš prošnje svoje djece i što nas neprestano uslišavaš po svojem Sinu, Kristu, Gospodinu našem! Amen.

Euharistijsko klanjanje

Don Mihovil Kurkut, SDB

U tvojoj prisutnosti

(Kad se izlaže Presveti Oltarski Sakrament, izlaganje prati prikladna pjesma.)

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu... *(Tri puta.)*
Blagoslovljen si, Svemogući Bože, Sveta Trojice Bože, Bože Oče, Sine i Sveti Duše!
Ti si Stvoritelj, ti si Spasitelj, ti si Branitelj, mi smo tvoji i tebi pripadamo.
Pokaži nam u Isusu čudesna djela svoje ljubavi – u njemu nas zoveš da budemo tvoja djeca, tvoja svojina, izabranici i miljenici beskrajne ljubavi.
Zazovimo Duha Svetoga! *(Pjesma ili neki od zaziva.)*

Pomolimo se:

Gospodine Bože, Oče svakog milosrđa. U Isusu si nam objavio veličinu svoje ljubavi. Blagoslovi svoju Crkvu, obnovi naše zajednice, učvrsti naše zajedništvo, da bismo s tobom bili jedno, po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Bogu Božje!

(Može se pročitati nedjeljno evanđelje: Mt 22, 15 – 21.)

Gospodine Isuse, u Hramu si, u domu Oca svoga. Poučavaš i hraniš gladni narod, razlamaš riječ, griješ srce, otvaraš oči, ohrabruješ duh, liječiš rane i oživljavaš živote... Govori Gospodine i momu srcu, govori Gospodine i nama okupljenima ovdje s tobom, govori Gospodine Crkvi svojoj i upućuj nas, jer samo ti imaš riječi života vječnoga. Mnoštvo je pilo riječi s tvojih usana, nikako da se odvoje, vrijeme je stalo, srce je ushićeno kucalo... Bili su zapanjeni ljepotom, slobodom i istinom koja iz tebe zrači. Ti nas i sada obasjavaš, čistiš i oslobađaš od svih

tmina. Oslobodi srce naše od svake navezanosti na grijeh, na prijevaru, na laž i kompromis, koji se sakriva iza privida, koristi, priznanja i časti. Farizeji i herodovci. Zajedno. Vječni neprijatelji danas se ujedinjuju u želji da se riješe Isusa Nazarećanina, koji kvari prizemne planove, koji ruši navike, koji je previše zahtjevan i naporan. Doista, Isuse, tko može tvoj govor izdržati, ti puno tražiš! Mi pristajemo, dopuštamo Zlomu da nas kupi za mrvicu zadovoljstva, koristi i užitka. Gospodine, sasvim ih razumijem, nama i našem mentalitetu ti si problem. Jer tvoje stope može pratiti samo onaj tko je srca čista, ostavlja sve i spreman je ići za tobom kamo ga povedeš. A kad mi vjernici to učinimo samo riječju, željom, ali ne i djelom, odmah tražimo kompromis, izliku i praznu vanjštinu.

Evo me! To sam ti rekao, nekoć, jednom i više puta... No ti od mene tražiš da to rekнем opet, sada i svaki dan. Ne mogu se skrivati iza uloge, službe, negdašnjih obećanja, niti tražiti izlike teških vremena. Ne mogu prstom upirati u svoje bližnje, ne mogu dati odgovor od jučer, ne mogu to riješiti samo formom. Gospodine Isuse, teško je krenuti i sve ostaviti, teško se pouzdati i tebi se prepustiti. A da nisam i ja jedan od farizeja i herodovaca koji bi te htio negdje pospremiti, koji bi htio da bar za tren zašutiš, da pustiš da stvari budu kao prije, da se to riješi jednog dana, ali ne sada?

(Pjesma.)

Klopku koju su tebi, Gospodine, pripremali, u nju su sami uskočili. Usred Hrama iz svojeg džepa pobožni i ispravni vjernik vadi novac koji u Hram ne smije ući jer na njemu je lik carev, koji se bogom proglasio. Htjeli su Isusa stjerati u kut, između vjernosti rimskoj vlasti i židovskom zakonu. No zabranjeni novčić izlazi iz tužiteljeva džepa! Hvala ti,

mene pošalji!“ To je uvijek novi odgovor na Gospodinovo pitanje: „Koga da pošaljem?“ Taj poziv dolazi iz Božjeg srca, od njegova milosrđa, koje u sadašnjoj svjetskoj krizi predstavlja izazov na koji su Crkva i cijeli ljudski rod pozvani odgovoriti. „Poput učenika iz evanđelja iznenada nas je zahvatila neočekivana i žestoka oluja. Shvatili smo da se nalazimo na istoj lađi, svi krhki i dezorijentirani, ali istodobno važni i potrebni, svi pozvani veslati zajedno, svi potrebiti utjehe drugoga. Na toj

Gospodine, što nisi došao da nas optužiš za naše licemjerje i laž, ne uživaš u tome da nas poniziš. Ti nas želiš osloboditi svake navezanosti; u srcu ti je sloboda, ti nam nudiš puninu, ali ne možeš doći do nas dok ti ne dopustimo. Dođi Gospodine Isuse, *maranatha!* Dođi u naše obitelji, u naše zajednice, u naše odnose, u naše zatvore, u naše neslobode... Dođi Gospodine i obnovi nas!

Na novčiću je bio carev lik. Taj novac pripada njemu, ali u našem biću, u svakom pogledu, u svakoj uzvišenoj želji, u nastojanju da činimo dobro, u svakoj čistoj ljubavi, Gospodine, vidi se tvoj lik. Jer na tvoju smo sliku stvoreni, jer kad je Bog Otac stvarao planine, na nas si već mislio. Dok je oblikovao čovjeka, tebe je, Kriste, gledao. Zaista na Božju sliku smo stvoreni, tvoje biće i tvoj život u našem su utisnuti. Stoga ostavi caru njegovo, a Bogu podaj Božje! Duša, srce, život, odnosi, ljubavi vode i pripadaju Bogu. Jer on je Bog života, on je prijatelj ljudi, on je liječnik srdaca, on je zaručnik Crkve.

Iz papine poruke za Svjetski dan misija

U ovoj godini, obilježenoj patnjom i izazovima koje je sa sobom donijela pandemija Covid-19, taj misijski hod cijele Crkve nastavlja se u svjetlu riječi koju nalazimo u izvješću o pozivu proroka Izaije: „Evo me,

lađi ... svi se nalazimo. Poput tih učenika, koji jednoglasno i u tjeskobi kažu: ‘Ginemo!’, tako smo i mi shvatili da ne možemo ići dalje svatko za sebe, već samo zajedno.“ Doista smo prestrašeni, dezorijentirani i uplašeni. Bol i smrt daju nam iskusiti našu ljudsku krhkost, ali istodobno uočavamo da svi imamo snažnu želju za životom i oslobođenjem od zla... Poslanje koje Bog povjerava svakomu od nas pomaže nam osloboditi se straha i zaokupljenosti samima sobom i shvatiti da ponovno pronalazimo same sebe kad se darujemo drugima.

(Kratka tišina.)

U žrtvi križa, gdje se do kraja ispunjava Isusovo poslanje, Bog objavljuje da ljubi sve i svakoga pojedinoga i od svakoga od nas traži osobnu raspoloživost da budemo poslani, jer on je ljubav koja nikada ne miruje, nego je uvijek „u poslanju“, uvijek izlazi iz sebe da bi dala život. Iz ljubavi prema ljudima Bog Otac poslao je Sina Isusa. Isus je Očev misionar – njegova osoba i njegovo djelo potpuna su poslušnost Očevoj volji. Isus, koji je raspet i uskrsnuo za nas, uključuje nas u svoje poslanje ljubavi i svojim Duhom, koji oživljava Crkvu, čini nas svojim učenicima i šalje nas u misiju u svijet i među narode.

(Kratka tišina.)

“Misija, ‘Crkva koja izlazi,’ nije neki program, nego naum koji se ostvaruje snagom volje. Krist je onaj koji daje Crkvi izići iz sebe same. U poslanju naviještanja evanđelja ti se krećeš jer te Duh Sveti tjera i nosi.” Bog uvijek prvi ljubi nas i tom nas ljubavlju susreće i poziva. Naš osobni poziv plod je činjenice da smo sinovi i kćeri Božje u Crkvi, njegova obitelj, braća i sestre u onoj ljubavi koju nam je Isus posvjedočio.

Poslanje je slobodan i svjestan odgovor na Božji poziv. No taj poziv prepoznajemo samo kada živimo osobni odnos s Isusom živim u njegovoj Crkvi. Unutarnja raspoloživost veoma je važna ako želimo reći Bogu: „Evo me, Gospodine, mene pošalji!“ I to ne apstraktno, nego u ovom času Crkve i povijesti.

(Pjesma.)

Molitva

Gospodine, predajemo ti sve svoje molitve i vapaje, nastani se među nama, u našim riječima, nakanama, odnosima, činima, planovima i programima. Sve ti predajemo i tebe zazivamo: **Dodi Gospodine i oslobodi nas!** *(Ili neki pjevani refren.)*

Za Crkvu

Molimo te, Gospodine, blagoslovi i čuvaj Zaručnicu svoju, učini da bude jedno s tobom. Neka euharistija koju zajedno slavimo bude sakrament jedinstva i spasenja za sve ljude.

Za Papu, biskupe i svećenike

Molimo te, Gospodine, za naše poglavare. Ti si ih pozvao i postavio nama za pastire. Ohrabri ih svojom ljubavlju, da bi nahranjeni tobom mogli i povjereno stado hraniti.

Za našu domovinsku Crkvu

Molimo te, Gospodine, za našu domovin-

sku Crkvu, da postanemo svjesniji poslanja koje nam povjeravaš među braćom koja su se od tebe udaljila, među mnoštvom onih koji tebe još nisu upoznali.

Za našu zajednicu

Molimo te, Gospodine, da postanemo kvasac u našem okruženju. Pomozi svakomu članu naše zajednice da bude znak tvoje neizmjerne ljubavi.

Za naše obitelji

Molimo te, Gospodine, za naše najbliže, oslobodi nas napasti da se međusobno popravljamo i nauči nas da se slušamo i uzajamno prihvaćamo, nauči nas sebedarju, nauči nas slobodi...

Za naše mlade

Molimo te, Gospodine, za naše najveće blago. Ti si nam ih dao kao dar i zadaću. Pomozi im da prihvate život kao poziv za ostvarenje nečega velikoga i jedinstvenoga, onoga što je zapisano u njihovu srcu.

Za naše starije

Molimo te, Gospodine, za one koji su dobar dio puta već prošli. Neka s tvojom milošću pomognu mlađim naraštajima primjerom, molitvom i mudrošću.

Za siromahe

Molimo te, Gospodine, za braću i sestre u potrebi. Daj nam snage da napravimo korak, da im se približimo i darujemo im svoje vrijeme te ponešto od svojih darova.

Za misionare

Za svećenike, redovnike, redovnice i laike koji su ostavili svoje domove, zavičaje i krenuli u nepoznato da bi naviještali evanđelje. Budi im ti, Gospodine, dom i zavičaj!

Sve svoje molitve predajemo tebi, kličući zajedno: *Oče naš.*

Divnoj dakle...

Animacija

Kateheza za niže razrede osnovne škole

Moguća misija

Martina Horvat, vjeroučiteljica
III. osnovna škola Čakovec

Ciljevi:

- imenovati i objasniti što su misije, a tko misionar
- upoznati što misionari rade
- razvijati osjećaj brige za druge ljude, za misionare

TIJEK SUSRETA

1. Molitveni početak

– podijeliti prisutnim vjeroučenicima i zajedno moliti:

Molitva malog misionara

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

*Gospodine, po krštenju si me uveo
u veliku obitelj svoje djece, u Crkvu.*

Ti me poznaješ po imenu

i pozivaš me da postanem tvoj misionar.

*Pomozi mi da se zanimam za druge,
da ih susrećem i da ih volim onakve kakvi jesu.*

*Pomozi mi da dijelim svoje vrijeme,
svoje prijateljstvo i svoj novac*

s braćom i sestrama iz cijelog svijeta.

*Nauči me da ti se obraćam svaki dan
i da u svemu imam povjerenje u tebe.*

*Pogledaj i blagoslovi, Gospodine,
djecu cijelog svijeta.*

*Nauči me da služim svojemu bližnjemu
i da budem radostan svjedok tvojeg evanđelja.*

Amen.

2. Motivacija i uvod u temu

Prije samog susreta pronaći troje vjeroučenika i podijeliti im papir s opisom što trebaju odgovarati u igri detekcije. Njih troje sjednu ispred svih i predstave se: „Ja sam misionar.“ Ako im bude potreban, mogu imati kod sebe papir s uputama. Jedan od njih (onaj pravi) odgovara istinitim tvrdnjama na postavljena pitanja, dok drugi mogu odgovarati proizvoljno što žele. Vjeroučenici mogu postavljati ova ili slična pitanja: „Tko si ti?“ „Što radiš?“ „Gdje živiš?“ „Što znači biti misionar?“ „Što imate tamo daleko za jelo?“ „Moraju li i tamo djeca ići u školu?“

Nakon nekoliko minuta trebaju pogoditi koje je dijete „pravi misionar“.

Upute za „pravog misionara“ mogu biti sljedeće: *Misionar znači poslanik. Misionari su poslani u Isusovo ime naviještati radosnu vijest. Otišao sam iz svoje zemlje u Afriku, Aziju... Ondje pomažem ljudima. Učim ih kako obrađivati zemlju, gradim bolnice, škole, crkve... Djeca vole ići u školu, ali, nažalost, svi nemaju tu mogućnost.*

3. Susret s temom i razrada teme:

Zatim postavljam pitanja:

* Tko je misionar?

* Što su misije?

* Gdje se nalaze misije?

* Što rade misionari?

Riječi *misije* i *misionari* znače *poslanje, poslanici – oni koji su poslani*. Isus je poslao svoje učenike da naviještaju radosnu vijest spasenja svim ljudima. Misionar je Isusov poslanik.

Sada dobro poslušajte što ću vam pročitati/ispričati. Vaš je zadatak pomoći fra Petru.

Poznajete li fra Petra? On je hrvatski misionar, specijalist za djecu, daleke zemlje i druge teškoće. Gotovo uvijek je pun pouzdanja i želje za radom, sja kao pun mjesec.

Ali danas izgleda malo zabrinut. Mora riješiti teški problem.

Fra Petar dobio je zadatak da u jednoj šumi u Africi podigne misijsku postaju. Bilo je to na području do kojega još nije dopro ni najmanji dah moderne civilizacije, a pogotovo ne vijest o dobrom Bogu koji ljubi sve ljude bez razlike. Tako on propješači kroz ta mala mjestanca u kojima je sada trebao djelovati. Ono što je vidio napunilo mu je srce sućuti: zbog slabe ishrane, ljudi su bili strašno slabi i bolesni, izvori vode bili su prilično udaljeni od sela i tako nehigijenski da se fra Petar zgrozio. Djeca su bila uglavnom prepuštena sama sebi, uvijek gladna. Nisu imala mogućnost ići u školu, pa prema tome niti ikakve šanse da im jednog dana bude bolje.

Ako je tko bio bolestan, dolazio bi mu vrač, koji bi nastojao čarobnim riječima i amajlijama otjerati zle duhove koji su tobože doni-

jeli bolest. Posljedica toga bila je da su zbog nedovoljne njege djeca i odrasli umirali.

Ljudi su trajno živjeli u praznovjernu strahu od moći zlih duhova. To je i najviše pogodilo fra Petra. Urođenici se uopće nisu usuđivali poboljšati bijedne uvjete u kojima su živjeli.

„Naši su predci živjeli isto tako loše kao i mi pa ne dopuštaju da nama bude bolje“ – govorili su posve zbunjenom fra Petru. Bojali su se zavisti svojih predaka. Njihov je strah bio toliko velik da su radije bili siromašni, bolesni, gladni, bespomoćni, bez utjehe i radosti. Strah je upravljao cjelokupnim njihovim životom: radom i jelom, spavanjem i zabavom, rođenjem i smrću...

O, kako li je fra Petar želio osloboditi ih tog straha. Propovijedao im je o dobrom Bogu koji je ljudima poslao svojega jedinog Sina. „Dođite svi“ – reče Sin Božji – „dođite k meni svi koji ste tužni i zabrinuti i ja ću vas utješiti.“ A ljudi uhvatiše fra Petra za riječ. „Ostani kod nas i pomози nam!“ Sagrađili su mu sićušnu kolibu. I počеше k njemu dolaziti sa svim svojim brigama.

A sada fra Petar iznosi oduži popis svojih želja. On želi jedan džip, da bi uštedio na vremenu i brže stizao od jednog mjesta do drugoga; jedan higijenski uređen bunar; jednu medicinsku sestru s ljekarnom za hitnu pomoć. Ona bi trebala njegovati bolesnike, starce i djecu, a mlade majke naučiti higijeni, pravilnoj njezi i ishrani male djece. Polja – da bi domaći ljudi naučili bolje obrađivati tlo i tako popraviti svoju jednoličnu preranu;

Misija u Indiji: https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=SnL537oVm48.

Misija u Beninu: <https://www.youtube.com/watch?v=SidsekVy6gc>.

Misije u Peruu: <https://www.youtube.com/watch?v=TNfASUhacY8>.
(Po želji voditelja.)

4. Sinteza s aktualizacijom

Misionari idu po svem svijetu navijestiti Isusa i njegovu radosnu vijest ljudima koji još uvijek nisu čuli za Boga. Ujedno im pomažu da im život bude lakši – grade škole, bolnice, crkve. Uče ih obrađivati zemlju, da sami mogu proizvesti hranu te da mogu prehraniti sebe i svoju obitelj. Među misionarima ima mnogo Hrvata i Hrvatica, koji žive i rade među našim prijateljima u dalekim misijskim zemljama.

• Kako im mi možemo pomoći?

Molitvom, skupljanjem milodara u misijske kutijice...

Budući da smo još uvijek mali i mladi, pa ne možemo otputovati u misijske zemlje, i ovdje u Hrvatskoj možemo biti Isusovi misionari – navjestitelji radosne vijesti.

• Kako?

Skupljanjem hrane i odjeće za potrebite, pomaganjem svojim roditeljima, bakama i djedovima, prijateljima, molitvama, žrtvicama za druge...

Igrajmo se:

Igrajmo zajedno igru *Nosimo svima radosnu vijest*.

5. Molitveni završetak

Zajedno zapjevati *Tamo gdje palme cvatu* ili koju drugu prikladnu pjesmu.

crkvu – makar to bila i mala koliba, u kojoj bi se slavila sveta misa i naviještala radosna vijest; školu – da bi djeca imala mogućnost za bolji život.

Fra Petar ne može zaspati. Novac koji mu pristizbe iz Papinskih misijskih djela dovoljan je za samo tri točke s njegova popisa. Razmišlja: Što je ljudima najhitnije? Bunar? Škola? Medicinska sestra? Džip? Polje? Crkva?

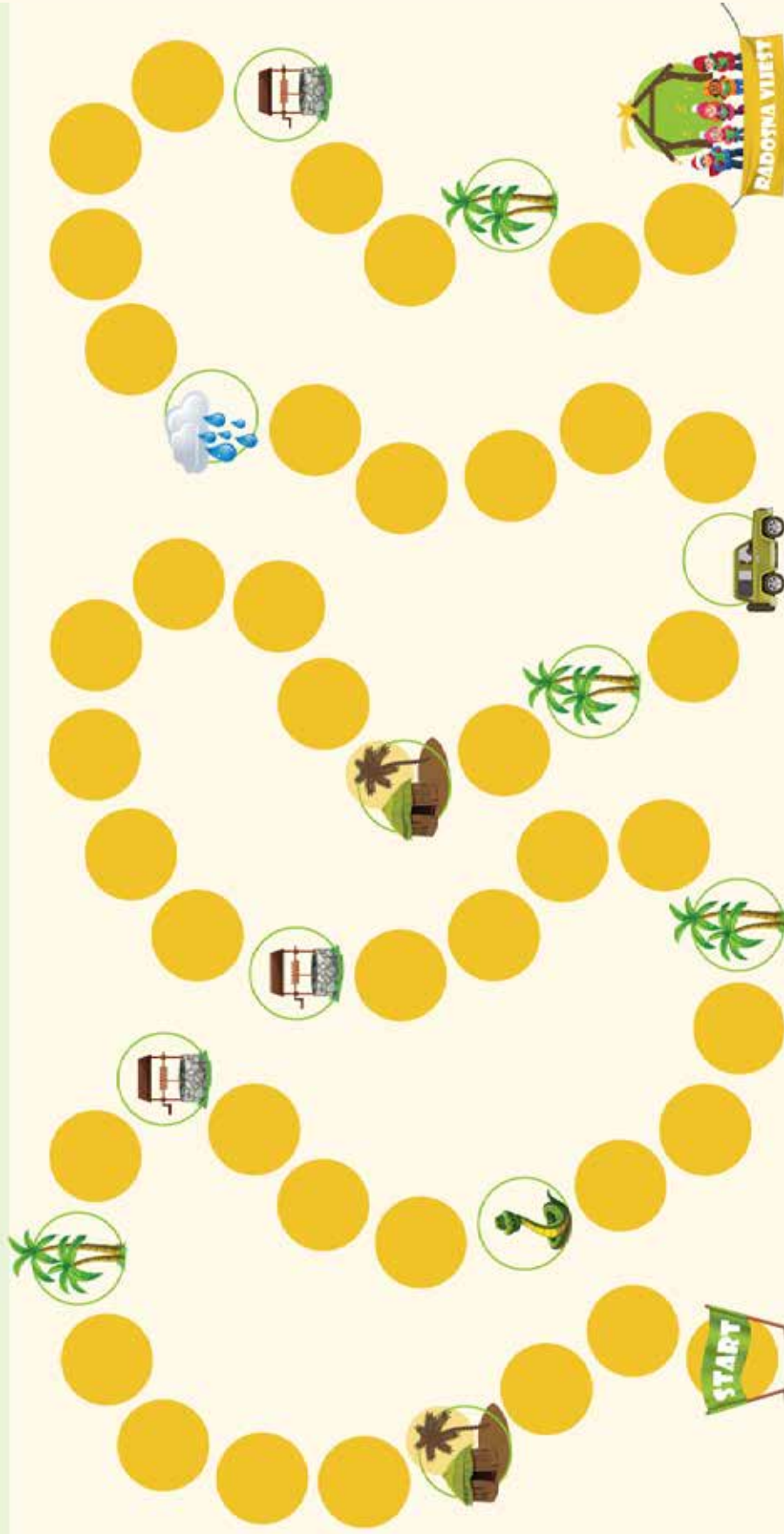
Kako biste vi riješili taj problem? Razmislite i obrazložite svoj odgovor.

Vjeroučenici imaju na raspolaganju nekoliko minuta, a zatim slijedi iznošenje njihovih prijedloga.

Nakon toga, ako postoji mogućnost, možemo pogledati neki videozapis o radu misionara.

Misija u Tanzaniji: <https://www.youtube.com/watch?v=B-yzddB5Vn8>.

NOSIMO SVIMA RADOSNU VIJEST

TUMAČ ZNAKOVA:

- Posjetio si prijatelja – propusti jedno bacanje.
- Jako si umoran od vrućega afričkog sunca – odmori se u hladu palme i propusti dva bacanja.
- Jako si žedan i nakon dugo vremena pronašao si bunar – napij se vode i požuri dva polja naprijed.

 Naišao si na zmiju ljučicu – bježi i spasi se: pomakni se dva polja naprijed.

 U Akciji MIVA dobio si novi džip za potrebe misije – uskoči u njega i zahvali Bogu za njega molitvom
Slava Ocu.

 Padala je jaka kiša i cesta se pretvorila u blato. Pričekaj da svane sunce – propusti jedno bacanje.

 Sigao si na cilj u misijsku postaju – zajedno s prijateljima zapjevaj Tamo gdje palme cvatu ili koju drugu prikladnu pjesmu.

Igrokaz

Misionarski poziv

S. Ana Čajko-Šešerko
Sestra Služavka Malog Isusa

Likovi: Maja, Klara, Ivan, šestero misijske djece.

(Na sceni sjedi sve troje djece i mogu, npr., slagati platna od misijskih boja i postavljati ih kao pozadinu na neki stalak i razgovarati.)

Maja: Tko je misionar?

Klara: Misionar je onaj koji služi misu.

Maja: Ne bi bilo. Naš župnik služi misu, a nije misionar.

Klara: Misionar je misaoni čovjek.

Maja: Misionar misli, ali nije svaki čovjek koji misli odmah i misionar.

Klara: Znam, misionar je čovjek koji pravi različite emisije!

Maja: Taj ti je odgovor najbliži.

Klara: Znači, misionar je čovjek s televizije, koji slaže emisije.

Maja: Nee! Misionar je čovjek koji emitira Isusa ljudima.

Ivan: Ljudi, ja ću biti misionar. Razgovarao sam s misionarom Antom i obećao mu da ću ići u misije.

Klara: Sada znam. Misionar je osoba koja ide u misije.

Maja: Točno. Što su to misije?

Klara: Misije su kamo ide Ivan.

Maja: Kako bi ti išao u misije kada nemaš što ti treba?

Ivan: Idem u misionare, Ante je rekao da mogu kada budem spreman.

Klara: I ti si već spreman?

Maja: Što ti možeš ondje raditi?

Ivan: To ti je kad se igraš s djecom koja nisu čula o Isusu i oni nauče o Isusu što ti već znaš.

Klara: Dakle ti tako puno znaš o Isusu da to možeš dijeliti s djecom.

Ivan: Misionar mora puno raditi, jer djeci treba pomoći na svim razinama. Treba ih učiti moliti, čitati, pisati, računati. Treba im pomoći da upoznaju Isusa, da nauče sudjelovati na misi, da znaju da je Isus u svetoj pričesti. Trebam ih oduševiti za Isusa kao misionar Ante.

Maja: Mislim da bi ti dobro došla pomoć svih nas.

Klara: Znam kako ću ti pomoći. Njima treba školski pribor. Ja ću pola svojega pribora darovati za njih. *(Ode.)*

Ivan: Ti ćeš onda biti misionarka već ovdje.

Maja: Znam kako ti ja mogu pomoći. Spremit ću sve svoje bombone i čokolade da ih poneseš sa sobom. Molit ću svaki dan molitvu za misionare *(recitira molitvu):*

„Dragi Isuse, molim te za naše misionare, da ih štitiš od svih zala, da im budeš vođa, snaga. Da te mogu upoznati

i zavoljeti sva tvoja djeca draga.
Posebno te molim za našeg Ivana,
da te lijepo naviješta.“

Klara (*nosi knjige i pribor*): Kada kreneš, ovo im ponesi, a i tebi će dobro doći. Treba ti i torba da imaš kamo staviti sve što ti treba.

Maja: Ja ću ti darovati novu torbu, a još ću ju i napuniti potrepštinama. Sebi ću ostaviti onu od prošle godine. (*Ode.*)

Ivan: I ti si misionarka već ovdje.
(*Ivan i Klara razgledavaju knjige i pribor.*)

Ivan: Bez takvih misionara navjestitelji u misijama ne bi mogli uspjeti. Svi misionari veoma vole Isusa i svojim životom svjedoče da i drugi mogu zavoljeti Isusa.

Maja (*donosi torbu i slatkiše*): Dar je mali, neznatan, ali tebi veoma potreban i tvojim malim učenicima poseban.
(*Sve troje slažu stvari u torbu.*)

Ivan: Svi će oni uzvratiti ljubav na svoj način molitvom za vas i za sve dobročinitelje. Tako je rekao misionar Ante.

Klara: Ovo je darovala moja obitelj.

Maja: Ovo je darovala moja obitelj.

Klara i Maja (*zajedno*): Sretan ti put. (*Odu.*)

Ivan (*uzima torbu, stavi ju na leđa i kao putujući pjeva*): Tamo gdje palme cvatu (*ili koju drugu pjesmu*).

(*Stane sa strane, otvara torbu i gleda što u njoj ima. Dolaze dva crna dječaka. Igrajući se, stanu podalje od Ivana i promatraju ga.*)

Ivan: Tko će prvi doći, dobit će čokoladu!
(*Pokazuje veliku čokoladu. Djeca otrče s pozornice.*)

Ivan: Kako su to strašljiva djeca! Kako ću ih pridobiti za školu kada bježe od čokolade? Možda oni ni ne znaju što je čokolada?! Kakav me posao čeka... Dragi Isuse, molim te za svu djecu koja te još ne poznaju i molim te za ove dječake koji se toliko plaše. Ispuni njihova srca svojom ljubavlju.

(*Ivan dođe u sredinu, na pozornicu dotrči šest dječaka i drže se za ruke, stanu oko Ivana i gledaju. Ivan izvadi čokoladu i dadne ju prvomu do sebe, svi sjednu uokrug, on otvori čokoladu i svi ju dijele međusobno.*)

(*Može i ne mora jedna misijska pjesma za kraj, da ju svi zajedno zapjevaju.*)

Igrokaz

Svjetski dan misija u znaku svetaca

S. Ljubica Bosilj
Družba sestara franjevki misionarki iz Asiza

Likovi: Dijete 1, dijete 2, sv. Antun, sv. Majka Terezija, sv. Mala Terezija, o. Ante Gabrić

Pred oltarom se nalaze „rajska vrata“ (vrata od stiropora, dupla, da se lakše otvore; s jedne strane su rimski brojevi I., II. i III., a na drugoj od IV. do X.) iz kojih izlaze svetci, a dvoje djece ih komentira.

Glas: Pođite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svakomu stvorenju. (Vrata su još zatvorena.)

Dijete 1: Vidi, vidi, vrata se otvaraju.

Dijete 2: Ovo je sv. Antun Padovanski, jer u ruci ima ljiljan i Malog Isusa.

Dijete 1: A ovo je Majka Terezija. Prepoznao sam ju po odjeći; mislim da tu odjeću zovu sari.

Dijete 2: Ovo mi je najdraža svetica. To je Mala Terezija. Prepoznat ćete ju po ružama i križu koji drži na rukama. „Terezijo Mala, ponizno te molim, kaži dragom Isusu da ga jako volim.“

Dijete 1: Tko je ovo?!

Dijete 2: To je naš misionar Ante Gabrić. Još nije proglašen ni blaženim ni svetim, ali je činio dobra djela i sada uživa u raj. Bio je misionar u Indiji. Ondje je i umro. Kad su ga pokopali, kraj njega su stavili, po njegovoj želji, i malo zemlje iz njegova

rodnog Metkovića te bočicu vode iz našega Jadranskog mora.

Dijete 1: Znači tako, on je iz našeg kraja. A zašto su oni danas među nama?

Dijete 2: Žele nam nešto poručiti, jer je danas SVJETSKI DAN MISIJA.

Sv. Antun: Neka vam Isus i njegovo evanđelje uvijek budu na srcu. Govorite o njemu svim ljudima. Kada mene ljudi nisu htjeli slušati, propovijedao sam ribama, koje su me rado slušale. Budite i vi uporni u svjedočenju, i riječima i djelima, za Isusa Krista. Misionari su oni koji pronose radosnu vijest.

Sv. Majka Terezija: U svakom čovjeku gledajte Isusa Krista i tad vam ništa neće biti teško napraviti. Moći ćete nahraniti baku i djeda, otići u trgovinu, pomoći napisati zadaću drugima, pomoći prijatelju, znati strpljivo saslušati već dobro poznatu priču. Kada činimo što iz ljubavi prema Isusu, onda možemo učiniti i najteže stvari.

Sv. Mala Terezija: Molite za misije i misionare. Ja nisam nikada izlazila iz svojeg samostana, a proglasili su me zaštitnicom misija. Molite, žrtvujte se za misije, činite dobra djela, činite pokoru za misije, za misionare i njihove potrebe. Svaki dan izaberite jedan kontinent i molite za misionare koji ondje rade. Možete i svaki dan izabrati kojeg misionara ili misionarku i cijeli dan za njega prikazati – molitvu, žrtvu, dobro djelo.

O. Ante Gabrić: Ako tko od vas osjeti da ga Bog zove – budite hrabri i odgovorite na Božji poziv. Ako vas šalje izvan domovine, odvažite se i krenite. Ondje vas čeka Isus skriven u liku patnika, djeteta, starca, bogatoga, siromašnoga. Neka vaš život, što god radili i gdje god živjeli, bude kao svijeća koja gori i svijetli. Svojim životom svjedočite ljepotu vjere u Isusa Krista. Gorite i izgorite za Boga i besmrtnu dušu svojih bližnjih.

Dijete 1: Čuli smo poruke naših nebesnika.

Dijete 2: Ništa nas ne priječi da i mi budemo misionari. Uvijek možemo biti bolji i drugima uljepšati dan.

Svi: Budimo misionari! Donosimo Krista drugima! Svjedočimo radost evanđelja ondje gdje živimo i radimo!

Pjesma: Idi kaži cijelom svijetu...

Žalosna otajstva misijske krunice

Andreja Škarabot Kunštek
Misijska suradnica Riječke nadbiskupije

(mole se utorkom i petkom)

Što je misijska krunica?

Misionari i misionarke smatraju se poslanima donositi poruku evanđelja cijelomu svijetu, posebno u pogledu promocije mira, pravde i zajedništva ljudi. Jedan od načina kako da to čine je molitvom Misijske krunice. Ona potiče molitve za misije, za pravdu i za cijeli svijet.

Sluga Božji nadbiskup Fulton J. Sheen bio je nacionalni ravnatelj Papinskoga misijskog djela za širenje vjere Amerike od 1950. do 1966. godine. Razmišljao je kako zagrliti svijet molitvom te je osmislio *Misijsku krunicu* govoreći: “onaj tko izmoli *Misijsku krunicu*, zagrlio je sve kontinente, sve ljude u molitvi”.

U veljači 1951. godine utemeljio je *Misijsku krunicu* u svom obraćanju u radijskoj emisiji *Katolički sat*: “Moramo moliti, i to ne za sebe, nego za svijet. Da bih to postigao, osmislio sam Svjetsku misijsku krunicu. Svaka od pet desetica druge je boje te predstavlja kontinente.”

Molimo tu krunicu da bismo “pomogli svetomu ocu i njegovu Papinskom misijskom djelu za širenje vjere dajući mu praktičnu potporu, kao i molitve, za siromašne misijske zemlje svijeta” istaknuo je nadbiskup Sheen.

Kako moliti misijsku krunicu

Misionari i misionarke se smatraju poslanima da donose poruku Evanđelja cijelome svijetu, posebno u pogledu promocije mira, pravde i zajedništva ljudi.

Jedan od načina kako da to čine je misijska krunica. Ona potiče molitve za misije, za pravdu i za cijeli svijet.

Zrna krunice u različitim bojama simboliziraju napore misionara u cijeloj Crkvi na svakom od pet kontinenata. Zrna svake desetice krunice imaju različitu boju:

- Zelena boja predstavlja Afriku
- Crvena Ameriku
- Bijela boja Europu
- Plava predstavlja Australiju i Oceaniju
- Žuta boja predstavlja Aziju

1. otajstvo – Afrika

U prvome žalosnom otajstvu razmatat ćemo kako se Isus molio svojem Nebeskom Ocu i za nas znojio krvavim znojem u Maslinskom vrtu.

Gospodine, molimo te za sve odbačene, napuštene, bolesne, za one koji trpe veliku glad, a posebno za djecu u Africi. Molimo te za sve misionare i misionarke koji djeluju u Africi i trpe progon zbog naviještanja evanđelja. Podari im snagu i utjehu i daj im da osjete prisutnost Boga Oca te da budu vjerni svojem pozivu.

2. otajstvo – Amerika

U drugome žalosnom otajstvu razmatrat ćemo kako je Isus za nas bičevan bio.

Gospodine, molimo te da kršćani u Americi budu predaniji u naviještanju Boga, da svoje znanje i bogatstvo daruju za rješavanje velika problema ovisnosti o drogama, alkoholu i kockanju.

Daj snage misionarima i misionarkama u svakodnevnom radu i služenju. Posebno te molimo za Crkvu u Sjedinjenim Američkim Državama, da svojim molitvama i žrtvama za misije pomogne nositi teret braće i sestra širom svijeta.

3. otajstvo – Europa

U trećem žalosnom otajstvu razmatrat ćemo kako je Isus za nas bio okrunjen trnovom krunom.

Gospodine, molimo te da se laici u Crkvi više uključe u njezino djelovanje i postanu življi navjestitelji evanđelja. Da mladi koji su se udaljili od Crkve i Boga osjete tvoju blizinu i ljubav. Da naše obitelji osjete tvoju snagu, da bi izdržale sve nedaće današnjega užurbanog načina života.

Molimo te za naše starije, odbacene, bolesne na duši i tijelu, kao i za beskućnike i izbjeglice. Molimo te za naše misionare i misionarke koji su bili prisiljeni vratiti se zbog svoje starosti i bolesti nakon mnogo godina

služenja u misijskim zemljama. Podari nam svima vjeru u tebe!

4. otajstvo – Australija i Oceanija

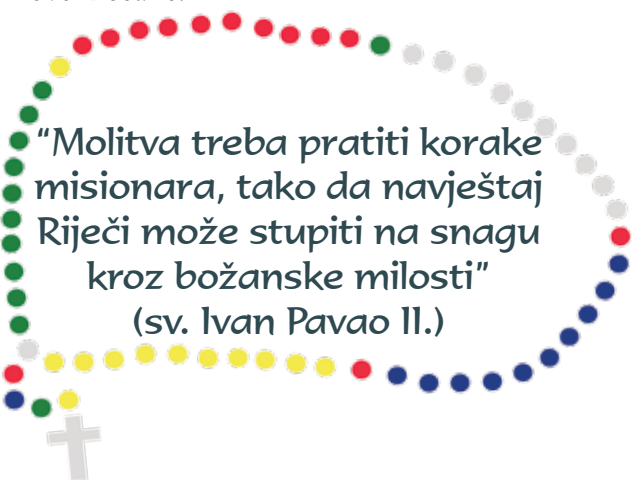
U četvrtome žalosnom otajstvu razmatrat ćemo kako je Isus za nas osuđen na smrt i preteški križ na Kalvariju nosio.

Gospodine, molimo te za misionarke i misionare koji djeluju na dalekim prostranstvima Oceanije. Molimo za sve one koji trpe od raznih bolesti zbog izolacije, zbog nedostatka zdravstvene njege i zdravstvenih radnika. Daj im nadu u evanđelje, da povezani Duhom bdiju jedni za druge.

5. otajstvo – Azija

U petome žalosnom otajstvu razmišljat ćemo kako je Isus za nas bio raspet na križu pred očima svoje majke Marije.

Gospodine, molimo te za sve one misionare i misionarke i sve vjernike koji su darovali svoj život na azijskom kontinentu svjedočeći svoju vjeru u Boga, trpeći razna zatvaranja i mučenja. Molimo te za sve koji potajno navještaju evanđelje onima koji žarko žele upoznati Isusa, ali su u strahu od režima koji njima vladaju. Nevina krv koja se prolijeva na tom kontinentu neka bude nada za nove kršćane.

"Molitva treba pratiti korake misionara, tako da navještaj Riječi može stupiti na snagu kroz božanske milosti"
(sv. Ivan Pavao II.)

Devetnica za misije

„Stvorena sam da volim i da djelujem. Moj samostan je svijet.“

Papinska misijska djela Francuske

Molimo devet dana s Pauline Jaricot da probudimo svoje krštenje i svoju misijsku zadaću!

Da bismo oživjeli svoj kršćanski poziv i probudili svoju predanost za misije u Crkvi u Hrvata „sve do kraja zemlje“ (Mk 16, 15), Papinska misijska djela predlažu da slijedimo službenicu Božju Pauline Jaricot, zauzetu laikinju iz devetnaestog stoljeća, stvaralačku i misijsku osobu sveopće Crkve!

Nadahnujući se njezinim spisima, pridružujući se njezinim molitvama i nasljeđujući njezino djelovanje, možemo i mi danas, po milosti Duha Svetoga, sudjelovati u misijskom buđenju naše Crkve i surađivati u evangelizaciji sve do kraja Zemlje!

Molitva devetnice sadrži svaki dan:

- čitanje duhovnog spisa Pauline Jaricot;
- kratku meditaciju,
- zagovornu molitvu Pauline Jaricot.

Molitva za beatifikaciju službenice Božje Pauline-Marie Jaricot

Gospodine, ti si nadahnuo Pauline-Marie Jaricot da osnuje Djelo za širenje vjere i „živu Kronicu“, kao i njezinu potpunu predanost radničkomu svijetu. Molimo te da ubrzaš dan kad će Crkva moći slaviti svetost njezina života.

Učini da njezin primjer potiče sve više kršćana koji će se zalagati za evanđelje, da bi muškarci i žene našeg vremena i svi narodi otkrili tvoju beskrajnu Ljubav, koja se očitovala u Isusu Kristu, Gospodinu našem,

koji s tobom živi i kraljuje, u jedinstvu Duha Svetoga, Bog, po sve vijekove vjekova. Amen. (S odobrenjem lionskog nadbiskupa, 10. rujna 1993.)

Marijo bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo!

Službenice Božja Pauline Jaricot, moli za nas!

1. dan: Molitva i predanje Bogu, našem Ocu

Oče naš...

Bože moj, ti si uistinu moj Otac u svemu i moje se srce k tebi uzdiže.

Koji si na nebesima...

Tvoja providnost raspolaže svime na zemlji za tvoju slavu, za poznavanje tvog Sina, za posvećenje duša.

Sveti se ime tvoje ...

U mojem srcu i po svim mojim djelima, u mojoj obitelji i u cijelom svemiru.

Dođi kraljevstvo tvoje ...

I zauvijek ga uspostavi u mojoj duši, po zagovoru Isusa i Marije.

Budi volja tvoja...

Na nebu je to sreća anđela i svetaca; na zemlji onih koji su pravedni.

Daj nam danas...

Da, danas i sada, daj mi kruh koji želim: da ljubim i nasljeđujem Isusa i Mariju.

Otpusti...

Moje prijestupe, koji bi mogli zatamniti tvoje svjetlo, ohladiti moje srce.

Prosvijetli me, zapali me, obasjaj me!

I ne uvedi nas...

Sačuvaj me od svake slabosti, od svake nasti, od svake nevolje.

Nego izbavi nas od zla...

Da se nikada ne prestanem boriti protiv

svojih pogrešaka i hodati za Isusom i Marijom. Amen.

(Iz Paulinina pisma od 5. travnja 1846.)

Moliti i predati se Bogu, našem Ocu

Pauline Jaricot prepoznaje Boga kao Stvoritelja, gospodara neba i zemlje. obraća mu se kao kralju, kojega poziva da vlada u njezinoj duši. Ona ga moli za pomoć i za milosti. *Non meam Domine, fiat voluntas tua!* Da Božja volja vodi njezinu!

Ali kako se uzdići do svemogućeg Boga, Kralja, Učitelja i Stvoritelja?

Vodi nas Paulinina djetinja molitva. Kao što nam je Isus objavio, kao što nas je Isus poučavao, ona najprije kaže: *Oče naš*.

Njezina riječ je kao riječ djeteta ocu, puna povjerenja, ona se predaje Bogu. Po njezinim riječima, koje su izravne, ali u isto vrijeme pune poštovanja, osjećamo koliko se osjeća bliska Bogu, koji se otkriva kao Otac, stvarajući, vladajući, dajući, opraštajući...

Bog je Otac – i to je ono što Pauline želi da cijeli svijet sazna!

Poslanje Crkve i naše poslanje rađa se iz ljubavi Božje, koja izvire iz Očeva srca. Da bismo ušli u tu dinamiku slanja, koju je inicirao sam Bog, prvo ga moramo prepoznati kao Oca koji daje život i koji ga promiče.

Ali možda smo panični, zabrinuti ili čak paralizirani pri pomisli da smo poslani, da moramo otići i da se moramo odreći samih sebe...

Da bismo se uzdignuli k Bogu, poput Pauline, počnimo djetinjom molitvom. Molimo našeg Oca! Sakrijmo se u njegovo naručje – njegov očinski zagrljaj bit će naša podrška i naša odskočna daska za dalje!

„Molitva je snažan motor, koji čini da se njezina snaga osjeti s jednog kraja svijeta na drugi; ona će tražiti u srcu Božjem milosti života i spasenja za sve. Molitva je kraljevstvo Božje u nama; proteže se na sve, na nebo, na zemlju, na čistilište; veže demone!“

(Iz Paulinina pisma od 1. svibnja 1835.)

Pomolimo se!

Daj mi milost da te prepoznam, Oče života i Oče naš, koji me šalješ da donosim njegovu ljubav svijetu!

2. dan: Primiti Duha Svetoga

Duše Sveti, dođi i preobrazi me!

Daj mi duh predanja i odvažnosti da Boga zovem „Abba“, „Oče“!

Daj mi duh sinovstva u slušanju riječi Božje!

Duše Sveti, želim te primiti u Marijinoj školi.

S njom mi daj milost navještenja: poniznost i odvažnost.

S njom želim prelaziti planine i donositi radosnu vijest.

Duše Sveti, po primjeru Svete obitelji, pomози mi da zadržim duh siromaštva, da me, s anđelima i pastirima, ispuniš radošću i zahvalom te da me s kraljevima naučiš stavljati ono što imam i što jesam pred božansko dijete.

Duše Sveti, otajstvo štalice priprema otajstvo križa.

Učini da moje srce bude otvoreno daru koji uvijek iziskuje istinsku dobrotu prema bližnjemu!

Učini da moje srce bude sve više sjedinjeno sa srcima Isusa i Marije! Amen.

(Iz Paulinina pisma od 24. veljače 1843.)

Primiti Duha Svetoga

Danas se Pauline obraća Duhu Svetomu. Trojstvo je jedinstvo triju božanskih osoba, zbog čega ona nastavlja moliti za odvažnost da Boga zove „Abba“, „Oče“. Moli se Duhu Svetomu, čije je unutarnje djelovanje, nevidljivo u početku, istinski

preobražavajuće. Ona želi primiti Duha Svetoga u svoju dušu. Da ju osjeni kao Mariju u navještenju. Pauline ga moli da u njoj rodi božanski život. Ona se oslanja na tu unutarnju vatru, da ju zapali, poučava, da ju uči da sve položi pred Isusa. Da ju taj božanski dah tjera razapetim jedrima van i vodi ju „preko planina donositi radosnu vijest“.

Duh Sveti, živi izvor naših obraćenja, preobražava nas i čini nas djecom Božjom. To nas božansko posvajanje međutim usmjerava prema drugima. Uistinu, cilj njegova djelovanja nije samo naše vlastito posvećenje. Milosrđe, ljubav koju primamo od Boga, prelijeva se i okreće nas prema našem bližnjemu, poziva nas da dijelimo. Ta Paulinina molitva izriče se u otajstvu štalice. Međutim ona već spominje križ i tako nas podsjeća na jedinstvo otajstava vjere. Nadahnutima Duhom, naše je poslanje slaviti Boga, zajedno s anđelima, pastirima i kraljevima. Prisjećanje na rođenje uči nas da je Duh Sveti izvor svakog rođenja! Prisjećanje na Bogojavljenje u nama budi hvalu i prinos, poput kraljeva, lica univerzalnosti Crkve!

Molitva Duhu Svetomu

Zapali moje srce i neka plamen ljubavi koji ti zapaljuješ u meni bude *lumen gentium*, svjetlo narodima, da, primajući te, Duše Sveti, uđem u poslanje Crkve!

3. dan: Prožimanje akcije i kontemplacije

Majko Dobrog Pastira, božanska pastirice,
Vodi nas sa svojeg polja ruža,
kao svoje ovčice, do izvora spasenja,
toga božanskog izvora koji je provrio iz be-
tlehemske pećine.

Majko Spasiteljeva, vodi nas do toga be-
skrajnog zdenca koji je Isus iskopao tijekom

dubokih poniženja svojega skrivenog života. On je izvor koji se pretvorio u rijeku, po prolijevanju svoje Božanske Krvi, da oplodi Crkvu.

Skriveni izvor u božanskoj euharistiji, sažetak čudesa Gospodnjih.

Marijo, nježno privuci duše tim spasenjskim vodama.

Poput Samaritanke, i mi također želimo iskusiti želju da pijemo te žive vode

i neizmerno pijemo iz izvora života vječnoga.

Marijo, nasljedujući te, želimo se zalagati, unatoč našoj slabosti, da učinimo da tolike duše koje još uvijek ne poznaju dar Božji upoznaju Isusa – put, istinu i život. Amen.

(Iz Paulinina pisma od 24. veljače 1843.)

Prožimanje akcije i kontemplacije

Pauline Jaricot je Marijina kći! Njezina je pobožnost prema Majci Isusovoj neizmerna, što svjedoči i osnutak djela žive *Krunice* 1826. Tajna se sastoji u tome kako ljubiti i učiti ljubiti Isusa i Mariju po molitvi i meditaciji *Krunice*, povezane s djelima milosrđa.

Pauline zna ili naslućuje da Djevica Marija može biti posrednik božanskog života. Po milosti ona je dala Isusa Krista svijetu. Zar neće učiniti to isto i za one koji ju mole i izabiru za primjer?

Marija je u svojem srcu čuvala riječ Božju, onu anđela Gabrijela, onu Isusovu, i meditala o njima (usp. *Lk* 2, 19). Marija je čekala Mesiju, Isusa je nosila i o njemu promišljala. Gledala ga je kako odrasta, naravno, s pogledom majke, ali bez sumnje i s pogledom vjere...

Njezina revnost i hitrost da otiđe pomoći rođakinji Elizabeti nakon objave anđela Gabrijela to izražava. Na svadbi u Kani ona uočava potrebe zajednice i razgovara s Kristom da bi namirila njihove potrebe. Marija je nazočna pod križem i prima čovječan-

stvo. Nakon uskrsnuća zbunjeni apostoli okupljaju se oko nje.

Paulinin život odražava to djelovanje Djevice Marije, to temeljno prožimanje između kontemplacije i akcije. Njezina djela plod su njezine molitve i njezina zajedništva s Bogom.

Slušajmo riječ Božju, molimo ga, razgovarajmo s njim, da budemo poslani, da postanemo misionari i učinimo da „tolike duše koje još uvijek ne poznaju dar Božji upoznaju Isusa – put, istinu i život“.

Molimo Mariju, našu Majku!

Molimo Djevicu Mariju, Majku koja sluša i služi, da nas uči razmatrati u našem srcu riječ njezina Sina i moliti s vjernošću, da budemo sve više i više pozorni za konkretne potrebe naše braće.

(Papa Franjo, popodneveni Angelus 21. srpnja 2013.)

4. dan: Prinijeti svoje križeve i trpljenja

Gospodine, pod križem si rodio Crkvu!

Daj mi snage da prikažem i sjedinim svoje muke i kušnje s tvojom žrtvom i tako pridonesem spasenju svoje braće.

Nauči me da odustanem od svoje udobnosti, od svojih sigurnosti, od svojih sebičnosti.

Nauči me velikodušnoj predanosti, da se želim sjединiti s tvojom dobrotom i da se ne bojim prolazne patnje.

Primi moje molitve, moje prinose, kao nježni miris proljetnih ruža.

Trpjeti, umrijeti, ali prije svega sjединiti se s tobom, u ljubavi za svijet.

Gospodine, s tvojom nježnom majkom Marijom,

dopusti mi da se popnem na Kalvariju i da budem blizu tvog srca,

da moja vjera bude živa, a moja ljubav gorljiva.

Daj mi milost da prihvatim tvoju volju.

Daj mi snage da ju volim unatoč proturječjima.

Daj mi radost da sudjelujem jednog dana u konačnoj pobjedi. Amen.

(Iz Paulinina pisma od 1. siječnja 1835.)

Prinijeti svoje križeve i svoja trpljenja

Paulinina vjera nije razvodnjena. Ona ne relativizira otajstva križa, koje su „ljestve u nebo“, kao što je govorio njezin prijatelj Ivan Marija Vianney, sveti župnik arški.

Bistroumna i hrabra, ona zna da je pozvana da nasljeđuje Krista i suobličuje se njemu: „Sluga nije veći od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla.“ (Iv 13, 16) Da bi ušao u nebesku slavu, mora prihvatiti svoj križ. Uistinu, Krist nije poništio naše muke i naša trpljenja.

Ne čekajući, Pauline moli za snagu, tj. milost da prikaže svoje muke i svoje privremene poteškoće. U njezinu daru pomiješane su njezine poteškoće, koje život donosi svakomu, i odricanja koja je izabrala kao askezu. Askeza je dobrovoljno trpljenje od manjeg dobra, iz ljubavi, u želji za većim dobrom.

Pauline promišlja o Kristu na Kalvariji i želi se sjединiti s njime, osiromašiti se na njegovu sliku, jer Gospodin Isus Krist, „premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite“ (2 Kor 8, 9).

„Bog nije došao ukloniti patnju. Nije ju došao ni objasniti, nego je došao ispuniti ju svojom prisutnošću.“ (Paul Claudel)

Još jednom uočavamo pronicavost i duhovnu istančanost Pauline Jaricot. Prikazivanje njezinih križeva i trpljenja nije potraga za nekom bolesnom slavom ili nekim sebičnim izživljavanjem nad sobom! Ona moli da taj duhovni dar bude put spasenja za njezinu braću. Na takav način Pauline ima svoje

mjesto u poslanju Crkve i naviještanju evanđelja: po svojoj muc i svojem križu Krist nas je spasio i vječno sjedinio sa sobom.

„Nemojmo se preplašiti... Sve što je gorko u ovom životu trpljenja postaje slatko kada prođe kroz Isusovo srce. Ne namjeravam vam uopće poželjeti neprilike, niti vas obvezati da ih molite od Gospodina. Ali želim, i to žarko, da prosvjetljeni vječnom istinom čvrsto stojimo uz križ i da ponizno i s ljubavlju prihvatimo plodove koji će klijati iz tog stabla života da dođu k nama.“ (Iz Paulinina pisma od 1. siječnja 1835.)

Molimo Isusa Krista!

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te, jer si po svojem križu otkupio svijet!

Nauči me nositi svoj križ i da od svih prolaznih trpljenja učinim prinos koji me sjedinjuje s tobom i s tvojim vječnim životom!

5. dan: Živjeti od euharistije

Isuse, Bože svake ljubavi!

Htio si spasiti čovječanstvo posebnim prinosom sebe na križu.

Po prekrasnoj misnoj žrtvi prisutan si uz svakoga.

U gradovima, u selima, na bojnim poljima i u bolnicama,

u zatvorima, na kopnu i na moru, na tisućama različitih mjesta, ondje gdje je čovječanstvo.

Isuse, poslušan svojim svećenicima, svaki dan, od izlaska sunca do sljedeće zore, prepuštaš se njihovim riječima, njihovim gestama, da bi uprisutnili nebesku gozbu.

Isuse, Bože dobrote,

Šutiš pred ludošću ljudi.

Sve uvrede ne mogu zaustaviti tvoju žrtvu ljubavi.

Isuse, žrtvo ljubavi, kako govoriti o tvojoj neograničenoj dobroti, beskrajnu strpljenju, tvojoj milosti? Kako ne zamuckivati našu hvalu?

Isuse, vrelo života,

dođi i utaži žeđ sušne zemlje kakva sam dođi i zalij svijet beskonačnim bogatstvom euharistije. Amen.

(*Pauline Jaricot*, Beskrajna ljubav u božanskoj euharistiji)

Živjeti od euharistije

Euharistija za Pauline nije samo nedjeljna misa! Euharistija je Kristov prinos na križu, gdje on daje svoj život da „spasi cijelo čovječanstvo“.

To nije neki izvanjski obred, jednostavan simbol religioznosti ili zamjena za pobožnu dužnost sjećanja...

U svojoj vjeri Pauline prepoznaje stvarnu prisutnost Isusa Krista u posvećenom kruhu i vinu, u euharistiji. Nemoguće je prepoznati Krista i njegovu žrtvu bez vjere, koja je Božji dar. Osjetila i inteligencija obično nisu u stanju razlikovati prisutnost Uskrsloga. Poniznost i vjera koje primaju božansku milost otvorit će naše oči, one srca, toj potpunoj i preobražavajućoj Kristovoj prisutnosti među nama, u nama.

Pauline je zanesena pred Isusom, koji slobodno izabire ovisiti o riječima i rukama svećenika. Isus Krist doista je jedini posrednik između Boga i ljudi (usp. *1 Tim* 2, 5). Ali svećenici, milošću svoje posvete, služe Bogu dajući Kruh Života svojoj braći. To je poslanje: ići i učiniti Spasitelja prisutnima svima, „u gradovima, u selima, na bojnim poljima i u bolnicama, u zatvorima, na kopnu i na moru, na tisućama različitih mjesta“ – sve do kraja zemlje!

To je poslanje: biti poslan da se Bog sjedini s ljudima u euharistiji slavljenoj danas!

To zajedništvo, spomen koji posadašnjuje uskrsnu gozbu, Pauline shvaća kao presliku

nebeske gozbe. To će reći da euharistija koja se danas slavi najavljuje i priprema svadbu Božju s čovječanstvom na kraju vremena. Čeka nas vječna gozba, koja je obilježje novog saveza. Misa, otajstvo tako tjelesno i duhovno u isto vrijeme, priprema već danas naša osjetila i naša srca za kušanje božanskog života!

Za Pauline euharistija nije samo sveta misna žrtva. Nije neki događaj kojemu ona prisustvuje ili u kojem sudjeluje izvana. Ujedinjujući se s prinosom Kristovim, pričešćujući se, cijeli njezin život preobražava se i otvara za novo stajalište.

Etimologija nas riječi *euharistija* prosvjetljuje: od starogrčkoga *εὐχαριστία* / *eukharistía* → zahvalnost. Zbog toga se Pauline pita kako zahvaliti i kako govoriti o bezgraničnoj Božjoj ljubavi. Primajući Krista stvarno prisutna u pričesti, pozvani smo svjedočiti taj nevjerovatni dar. Hranjeni Kruhom Života, pozvani smo slaviti Gospodina! Opojeni novim vinom, poslani smo naviještati evanđelje!

Sav naš život postaje euharistija! Doista, „kako ne zamuckivati zahvalu“? Kako ne zahvaliti Gospodinu na pozivu na nebesku gozbu? Zahvalnost je misionarska! Ako opći stav zahvalnosti ima prirodne koristi za nas same i za naše odnose, zamislite kolika će zahvalnost, hvala Bogu, biti svjedočanstvo i poziv na susret sa Spasiteljem!

„Predivno Srce Isusovo, ti si načelo božanske euharistije, remek-djelo beskrajne Ljubavi. Što da kaže, Gospodine Isuse? Po tom sakramentu pronašao si način da čovjeka tako prisno sjediniš sa sobom da, postajući jedno s njim, tvoje srce postaje načelom njegova duhovnog života.“ (Pauline Jaricot)

Molimo Krista!

Daj mi milost da vjerujem u tvoju stvarnu prisutnost, da se pričešćujem tvojim božanskim životom u euharistiji. Učini da me to zajedništvo učini svjedokom zahvalnosti!

6. dan: Navijestiti milosrđe Gospodnje

Gospodine Isuse, ojačaj našu nadu, da naša vjera raste, da naša molitva ne bude uzaludna i da može premještati planine.

Da se sile zla povuku poput mora pred Mojsijem, da se planine oholosti sruše pred dobročinstvom, da se jaruge naših poroka i naše lijenosti ispune plodovima križa.

Gospodine Isuse, nauči nas moliti!

Daj da u nama poraste želja za obraćenjem; daj da se, sjedinjeni u molitvi s Marijom, preprjeke grijeha sruše.

Neka svaki kršćanin čezne za posvećenjem! Neka svako Marijino dijete odbaci zamke Zloga!

Da nikada ne zaboravimo što dugujemo Božjemu milosrđu.

Gospodine Isuse, Dobri Pastiru koji si nas došao spasiti!

Ne dopusti da zbog naše nezahvalnosti toliko ljubavi postane nepotrebnom!

Probudi naše duše tako da zauvijek pjevaju o tvojoj beskrajnoj dobroti! Amen.

Navijestiti milosrđe Gospodnje

Pauline ima djetinji duh! Poput svete Tezije iz Lisieuxa, nekoliko godina kasnije, službenica Misija priznaje da sve dolazi od Boga. Obraćenje duše, koje je osobno doživjela u dobi od 17 godina u crkvi sv. Nicetija u Lyonu, također je Božji dar. Povratak grešnika Bogu koji oprašta nije najprije rezultat osobnog podviga, već prihvaćanje milosti, pristanak ljudske slobode na Božje milosrđe.

Stoga u srcu svoje molitve Pauline moli Gospodina: „učini da u meni raste želja za obraćenjem“.

Želja za povratkom Bogu uvijek je odgovor na poziv Dobrog Pastira, koji traži svoju izgublenu ovcu.

„*In aeternum misericordia eius!*“ – „Milosrđe je Božje vječno!“ (Ps 136) Pauline je svjesna da Zlo postoji. Ona vidi njegova djela u svijetu, ispovijeda „prepreke grijeha“ koje bi ju mogle odvojiti od Gospodina. Ali pouzdanje, vjera i dobročinstvo za koje moli u svojoj molitvi prevladavaju! I sama je iskusila Božje milosrđe koje zaziva i naviješta. Još jednom, nije zauzeta pojedinačnim spasenjem! Ne, Pauline želi da milost smiri, pročisti i obnovi „svakog krštenika“, „svako Marijino dijete“. Njezina je molitva univerzalna!

Općenito, oni koje Gospodin šalje kao poslanike da pronesu poruku ili navijeste milost prvi su koji se njome trebaju okoristiti. Poput Pauline Jaricot, uzmimo si vremena da ispitamo svoju savjest, da se sjetimo Gospodinovih darova i oprosta. Povratak k sebi i Božjemu djelovanju bit će izvor radosne zahvalnosti i autentična svjedočenja!

„Bit ćemo sretni svi mi, jadni grešnici, ako iskoristimo ovo vrijeme milosrđa da se pomirimo s našim Spasiteljem Isusom Kristom... Isus je došao donijeti oganj na zemlju i što drugo da želi nego da plane i da gori! Poželimo to isto, po Isusovim zaslugama i Marijinu zagovoru.“ (Pismo Pauline Jaricot, travanj 1839.)

Molimo Gospodina!

Bože moj, učini da postanem misionar tvog milosrđa, poput milosrdnog Oca!

7. dan: Svjedočiti s Crkvom

Duše Sveti, udijeli nam da prihvatimo uskrslog Krista; da se snaga uskrsnog jutra neprekidno izlijeva u Crkvi, da se dah života proširi cijelom zemljom.

S Marijom, našom Majkom, u dubini svojih srdaca čujemo pjesmu pobjede.

Želimo ponavljati taj krik radosti i slave u zgodno ili u nezgodno vrijeme:

Krist je uistinu uskrsnuo!

Duše Sveti, daj nam milost da s križa primimo krepost snage i ustrajnosti, da se odupremo grijehu i da otjeramo moći tame. Uskrsli Krist naš je izbavitelj, naše svjetlo i naš život.

S Marijom, Majkom Crkve, budimo jedno i dan za danom razmišljajmo o Spasiteljevu djelovanju.

Jednom je zauvijek raskinuo veze smrti i oslobodio nas zauvijek.

Uskrsli Kriste, neka svaki kršćanin svjedoči u srcu svijeta radosnu vijest spasenja. Amen. (Iz Paulinina pisma od 1. svibnja 1842.)

Svjedočiti s Crkvom

Ako Pauline govori o „srcu Crkve“, to je zato što u njoj vidi majku. I povrh institucije koju čine ljudi, po zajedništvu krštenih, ona u njoj prepoznaje majčinski lik.

„MAJKA I UČITELJICA naroda, Katolička crkva, ustanovljena je od Krista Isusa zato da svi koji, u tijeku vjekova, dođu u njezino krilo i zagrljaj, nađu spas i puninu izvrsnijega života.“ (Enciklika *Mater et Magistra*, papa Ivan XXIII., 15. svibnja 1961.)

Po Crkvi je primila Duha Svetoga u krštenju i krizmi. Po Crkvi se pričestila Kristovim tijelom i bila ucijepljena u Božji narod, koji se proteže po cijeloj kugli zemaljskoj. Crkva je kanal Božje milosti i njedro u kojem niče novi život.

Ponekad se pitamo je li Crkva rođena na križu ili na Duhove. Pauline govori o Crkvi navodnjavanoj „snagom uskrsnog jutra“. Crkva je plod dara Duha Svetoga po Kristu. Kada Božja ljubav izvire iz probodenog Isusova srca, kad se plamen vatre spusti na apostole, rađa se Crkva. Duh Sveti je taj koji

ujedinjuje vjernike, spaja ih u narod, tijelo. Duh Sveti vodi Crkvu i prosvjetljuje ju. Na temelju *Svetog pisma* i tradicije, njegova mudrost i njegova riječ mogu školovati i učiti cijelo čovječanstvo, vjernike i sve ljude dobre volje.

„Crkva je u Kristu kao sakrament ili znak i oruđe najtješnjeg sjedinjenja s Bogom i jedinstva cijeloga ljudskog roda...“ (*Lumen Gentium*, 1)

Crkva je stvarnost koja je istovremeno vidljiva i nevidljiva, duhovna i materijalna. Dolazi od Boga, poslana u svijet. Misija Crkve je jednostavna: biti vidljivi znak Božje ljubavi za sve ljude i biti posrednica kojom se svatko sjedinjuje s Bogom. Zbog toga mi shvaćamo da je Crkva za nas, ali i da smo mi Crkva. Crkva je i sredstvo kojim spoznajemo Boga i sredstvo kojim smo poslani drugima. Ne postoji izolirani prorok, svjedočanstvo odsječeno od Crkve.

Traganje za jedinstvom vjernika poziv je i svjedočanstvo za svijet. Svetost Crkve dar je od Boga. Naše nevjere i one svih članova Crkve izrazito su i dramatično protusvjedočenje. Ne tražimo da se dijelimo, već vjerujemo da će od osobnog posvećenja cijelo tijelo imati koristi i da će sve više biti *lumen gentium*, svjetlo narodima!

„Ako naša srca poznaju dar Božji, koja je to dragocjena milost koja nas je rodila u njedrima Crkve i koja nas je uvijek čuvala pod vodstvom namjesnika Isusa Krista ... toj Svetoj Crkvi dat ćemo utjehu koju njezino srce žeda, moleći se sa svim žarom... Ta Sveta Crkva, ukrašena tolikim suzama, okružena svojom djecom, ne želi drugo da bi pobijedila, nego razliti svoju bol pred euharistijsko prijestolje Isusa Krista i povjeriti svoje uzdahe Bezgrješnomu Srcu Marijinu.“ (Iz Paulinina pisma od 1. svibnja 1842.)

Molimo Gospodina!

Daj mi da se ponovno rodim! Daj mi, Gospodine, da primim tvoj život po Crkvi

i učini da, sjedinjen s braćom i sestrama, budem tvoj svjedok u srcu svijeta!

8. dan: Hodati s Djevicom Marijom

Zdravo Marijo...

Tvoje nas ime vuče u nebo, gdje si Gospodarica sa svojim uskrslim i pobjedničkim Sinom.

Milosti puna...

Daj mi, o Majko moja, svoju puninu! Pribavi mi milosti vjere, nade i ljubavi! Otvori moje srce za kišu milosti koje mi želiš dati, izlij ih na one koji su ih najpotrebitiji.

Gospodin s tobom...

On je s tobom u tvom *da* kod navještenja i u sjajnu hodu svojega javnog života. S tobom je u otajstvu muke i križa. S tobom je u slavi svojeg uskrsnuća. I ti si s njime, svojim djetetom i svojim Bogom.

Prihvati me, o Majko moja, da sudjelujem u toj prisutnosti i u sreći koja iz nje proizlazi!

Blagoslovljena ti među ženama...

Istinski blagoslovljena! Blagoslovljena od Gospodina, koji te izabrao da nam daruje spasenje. Blagoslovljena ti koja si nova Eva. Blagoslovljena od Gospodina, koji živi za tebe i za nas.

Blagoslovi nas i on će nas blagosloviti!

Isus, blagoslovljen plod utrobe tvoje...

Isus, blagoslovljeni plod, Marijin plod, plod koji spašava, plod koji daje život vječni. Blagoslovljan je po nebeskoj i zemaljskoj Crkvi, blagoslovljan je u svako doba.

Želim te blagoslovljati cijelog života, svom svojom snagom. Želim sjединiti svoje zahvalnosti s tvojima, ljubljena Majko.

Majko Božja!

I moja! Želiš me roditi u božanski život. Majko Crkve, hvala ti što bdiješ nad svom

svojom djecom. Hvala ti što si prisutna na svim našim putevima, u poteškoćama naših križeva, u našim uskrsnim jutrima, kad smo slani u misije.

Moli za nas!

Za nas koji smo uvijek krhki, uvijek grešni i koji smo potrebiti da nas se neprekidno diže. Potrebiti smo utjehe.

Moli se svomemu Božanskom Sinu da nam nikada ne prestane pružati zaštitničku i milosrdnu ruku, da nas hrabri na putu obraćenja.

Zdravo Marijo!

Na križu si primila svojeg Sina na svoje ruke.

Na križu si primila svojeg Sina u svoje naručje. U času naše smrti prati nas kroz taj veliki prolaz, da možemo slobodno reći to veliko *da* na Gospodnji poziv. Budi nam vrata neba!

Amen.

(Iz Paulinina pisma od 5. travnja 1846.)

Hodati s Djevicom Marijom

Kršćanski život je hodočašće: korak po korak koračamo prema Bogu i njegovu kraljevstvu. „Uska su vrata i tijesan put koji vodi u Život...“ (Mt 7, 14) Da bi sigurno stigla, Pauline Jaricot uzela je Djevicu Mariju kraj sebe, na svoju stranu. Pauline usvaja riječi anđela Gabrijela upućene Mariji: „Zdravo Marijo!“ Vjeruje da ju milost osjenjuje, da ju ispunja da rodi život.

Ona se moli Majci Božjoj i traži od nje zagovor da se i sama rodi u božanski život, da se njezin glas uzdigne i slavi Gospodina. Kao Marijina kći, ona zna iz evanđelja da je svoje poslanje primila od Boga. Želi naučiti, slobodno i bezuvjetno reći *da*, „*Fiat!*“

Razmišljajući o Mariji, otkrivamo da poslanje može biti radost! Ali da taj hod prolazi i kroz ludilo i skandal križa. Cijeli je Paulinin život takvo putovanje, od *Magnificata* do šutnje križa Od *fiata* navještenja do slavlja Duhova! Marija nam prethodi i vodi nas „na svim

našim putovanjima“, putevima koji nas dovede natrag k Bogu. Strpljiva, ona bdije nad grešnicima. Nježno nas podiže i pokazuje nam kako slušati, razmišljati i ustrajati u kušnjama.

Sve do časa naše smrti, Marija, prva na putu, prethodi nam i čeka nas. Pauline je primila svoje utjehe, osjećala se podignutom njezinim zagovorom, zaštićena u svojim poslanjima.

„Marija je od svojeg rođenja putokaz i uzor onima koji teže nebu. Sama njezina šutnja je u srcima njezine djece važna pouka. Ona je izraz njezine duboke sabranosti u Bogu.“ (Pauline Jaricot)

Molimo Kraljicu Misija!

Djevice Marijo, budi uz mene svaki dan. Nauči me odgovoriti *da* na pozive i poslanja Gospodinova!

9. dan: Širiti evanđelje

Isuse, spasitelju duša!

Mi smo samo prašina, ali žedni tvoje ljubavi.

Isuse, okruženi smo svijetom koji čeka živi izvor.

Želimo ti biti na usluzi, ne posjedujući druga sredstva osim tvoje dobrote i tvoje milosti.

Isuse, možeš odabrati moćne i mudre.

Oni zasigurno imaju računice i planove.

A mi – mi računamo samo na tvoju dobrotu.

Isuse, s visine neba pogledaj svoje siromašne sluge.

Želimo biti instrument tvoje Providnosti u službi poslanja.

Vodi naše korake, zapali naše molitve, preobrazi naše riječi i postupke.

Da svijet uzvjeruje i bude spašen. Amen.

(Iz molitve Pauline Jaricot)

Širiti evanđelje!

Pogledom vjere, prosvjetljena otkrivenjem, Pauline Jaricot iznosi jedno zapažanje, koje nam se može činiti preozbiljnim...

Priznaje se da je prašina, siromašna službenica, ni mudra ni moćna! Svijest o vlastitoj malenosti, međutim, ne prepušta ju pasivnosti, malodušnosti ili lažnoj poniznosti. Ona izražava temeljnu istinu: „mene je stvorio Bog i cijeli moj život ovisi o njegovoj dobroti“. Njezin nam se djetinji duh čini strogim, ali taj se realizam otvara zahvalnosti. Budući da nas je tako malo, gotovo ništa, jedina nam je podrška Božja ljubav, naša sigurnost je u imenu Gospodnjem!

Pauline ponovno opaža i potvrđuje da svijet čeka, da je svijet bezvodan i žedan! Njezin pogled, obasjan njezinom nadom i dobroćinstvom, ne osuđuje svijet oko sebe. To je njezin svijet! Ona shvaća svoje siromaštvo, svoju otuđenost od Boga... Ipak, osjećamo da ne očajava. Svijet nije izgubljen! Ždrijeb nije bačen jer je Bog milosrđe! Ojačana tim dvjema istinama, Pauline Jaricot ima hrabrosti i smjelosti da se okrene Kristu.

Kakve li smionosti! Iako prašina, ona želi natapati! Iako siromašna, želi služiti! Sigurna u svoju malenost i svoju nemoć, ona ipak želi biti sredstvo misija.

Izvor i vatra slika su snage koja se širi, promiče, koja se naviješta, rasprostire i zrači. Snaga koja se preobražava, koja može donijeti smrt, ali prije svega ona koja daje život! Taj pokret, taj život, to naviještanje jest poslanje Crkve: naviještati evanđelje sve do kraja zemlje!

Pauline Jaricot otvara nam put, želi biti i bit će gorljiva duša! Zapaljena ljubavlju prema svijetu jer ga Bog voli. Proročica u 19. stoljeću, danas nam je dana kao primjer od Crkve, koja ju prepoznaje kao blaženicu. Njezin se žar prenosi, prenosi nam svoj plamen, Duha Svetoga, jer smo i mi stvoreni „da volimo i

djelujemo“. Naš samostan je svijet!

Poslušajmo Gospodinov poziv, koji nas šalje evangelizirati: „da svijet uzvjeruje i spasi se“! Molimo službenicu Božju Pauline Jaricot da i naš odgovor bude: „Evo me, mene pošalji!“

„Isus je uzalud vikao ljudima našeg stoljeća ono što je rekao snažnim izrazom milosrđa prema Samarijanki: «Ah! kad biste znali dar Božji i tko je onaj koji od vas traži da mu date piti...» O ljudi, kad biste znali onoga koji vam je na križu rekao: «Žedan sam», ne samo da biste mu dali svoje srce, koje je žedno, nego biste tražili od njega vode njegova srca, prepuna dobroćinstva. Tek tada bi se vaša žeđ za srećom zauvijek smirila.“ (Paulinino pismo od 1. svibnja 1837.)

Molimo Krista!

Gospodine Isuse, poznajem svoju slabost, ali siguran sam zbog tvojeg milosrđa. Zapali u meni vatru svoje ljubavi i učini od mene misionara koji širi tvoje evanđelje.

Dodatak

POSVUDA U SVIJETU

- vodi aktivnosti za senzibilizaciju
- skuplja sredstva

RIJEČ JE O...

- međunarodnoj organizaciji Katoličke crkve prisutnoj u više od 140 država

PMD

RADI NA...

- pomoći lokalnim kršćanskim zajednicama u svijetu
- susretu i dijalogu kultura i religija

OSNOVANA JE

u 19. stoljeću, uz inicijativu četiriju osoba:

Pauline Jaricot, Mons. Forbin Janson, Jeanne Bigard i Paolo Manna

S POMOĆU

- inicijativa lokalnih kršćanskih zajednica koje podupire

A POSTALA JE

„Papina misijska djela“ 1922. g.

Ravnatelji Papinskih misijskih djela

Papinska misijska djela u RH

Nacionalni ravnatelj PMD u RH

Vlč. Antun ŠTEFAN

Biskupijski ravnatelji PMD u RH

Zagrebačka nadbiskupija

Mons. Juraj JERNEIĆ

Svećenički dom

Kaptol 7

10000 ZAGREB

Bjelovarsko križevačka biskupija

Vlč. Ivan NOVAK

Župa Uznesenja BDM

Trg Sidonije Rubido Erdody 12

48268 GORNJA RIJEKA

Križevačka eparhija

Preč. Ivan GRINIŠIN

GKT. Župni ured

Okrugljačka 9

10090 SUSEDGRAD

Sisačka biskupija

Vlč. Ivan FALETAR

Župa sv. Marije Magdalene

Matije Gupca 29

44210 SUNJA

Varaždinska biskupija

Vlč. Dominik VUKALOVIĆ

Župa sv. Leopolda Mandića

Zagorska 17c

48000 KOPRIVNICA

Splitsko-makarska nadbiskupija

Don Jakoslav BANIC

Župa Sv. Luka evanđelist

Dubrava bb

21252 TUGARE

Dubrovačka biskupija

Don Stipo MILOŠ

Župa Očišćenja Marijinog

Smokvica bb

20272 SMOKVICA/KORČULA

Hvarska biskupija

Don Ljubomir GALOV

Župa sv. Stjepana I.

Pape Ivana Pavla II. 4

21460 STARI GRAD

Šibenska biskupija

Don Tomislav PULJIĆ

Župa Presvetog Srca Isusova

Ivana Gundulića 7

22000 ŠIBENIK

Riječka nadbiskupija

Vlč. Kristijan ZEBA

Riječka nadbiskupija

Povjerenstvo za misije

Ivana Pavla II. 1

51000 RIJEKA

Gospićko-senjska biskupija

Vlč. Pero JURČEVIĆ
Župa sv. Ivana Krstitelja
Gornji Kosinj 34
53203 KOSINJ

Krčka biskupija

Don Božidar VOLARIĆ
Župa Sv. Ivana Krstitelja
Lopar 291
51281 LOPAR

Porečka i Pulska biskupija

Vlč. Mirko VUKŠIĆ
Župa Rođenja BDM
1. Maja 3
52220 LABIN

Đakovačko-osječka nadbiskupija

Vlč. Ante ŠIŠKO
Župa BDM od Krunice
J. J. Strossmayera 210
32283 VOĐINCI

Požeška biskupija

Vlč. Perica MATANOVIĆ
Župa Bl. Alojzija Stepinca
Matije Gupca 27
44330 NOVSKA

Zadarska nadbiskupija

Don Jerko VULETA
Župa sv. Anselma
Branimirova 2
23232 NIN

Vojni ordinarijat

Vlč. Slavko RAJIĆ
Tupekova 16s
10360 SESVETE

Papinska misijska djela u BiH

Nacionalni ravnatelj PMD u BiH

Mons. Luka TUNJIĆ

Biskupijski ravnatelji PMD u BiH

Mostarsko-duvanjska i Trebinjsko-mrkan- ska biskupija

Don Pero MILIČEVIĆ
Župa Raskrižje
Donji Mamići 310
88347 RUŽIĆI

Vrhbosanska nadbiskupija

Fra Stipan RADIĆ
Samostan sv. Ante, Bistrik
Franjevačka 6
71000 SARAJEVO

Banjalučka biskupija

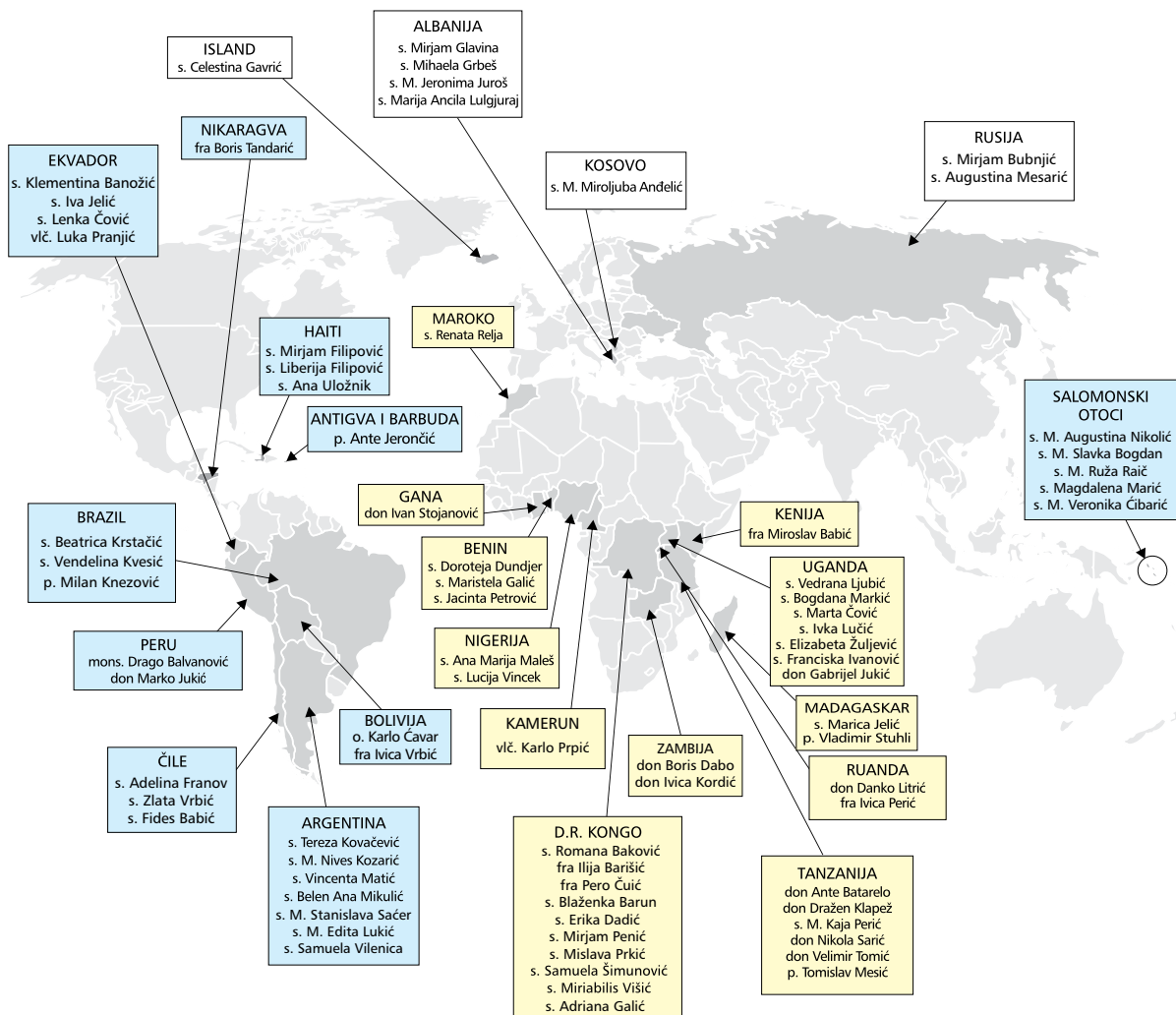
Mons. Vlado LUKENDA
Alekse Šantića 1
78430 Prnjavor

Vojni ordinarijat

Vlč. Josip TADIĆ
Ministarstvo obrane BIH
Ured katoličkog dušobrižništva
Hamdije Kreševljakovića 98
71000 SARAJEVO

Naši misionari u svijetu

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj
Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini